

Pirat Eiendom

Plagiering i kinesisk akademisk

Aslak Staff Tvedt

Masteroppgave i kinesisk

30 Studiepoeng

Institutt for kulturstudier og orientalske språk

Humanistisk Fakultet

UNIVERSITETET I OSLO

18.05.2011

Pirat Eiendom

Plagiering i kinesisk akademia

© Aslak Staff Tvedt

2011

Pirat eiendom

Aslak Staff Tvedt

<http://www.duo.uio.no/>

Trykk: CopyCat®

Forord

Jeg vil rette en stor takk til:

Min veileder i det første semesteret: Unn-Måfrid Høgseth Rolandsen, for å ha gitt meg idéen som ble til dette prosjektet, og for hjelp til strukturering, teoretisk rammeverk og mye forståelse.

Min veileder i det andre semesteret: Rune Svarverud, for å ha gjort en iherdig innsats med strukturering og korrekturlesing helt fram til siste stund. Du forlangte mye av meg, og det er jeg svært glad for.

Min biveileder Vladimir Tikhonov, for oppmuntringer, innspill, og langt flere forslag til teori enn jeg klarte å innlemme i oppgaven.

Min venn LuYu (禹露), for å ha utvidet min kunnskap om kinesisk akademisk, og for å ha fått meg inn på Wang Hui i utgangspunktet. Din innsikt, forslag til kilder, og hjelp til oversettelser har vært helt uvurderlig for dette arbeidet.

Jeg vil også takke mine venner for støtte og oppmuntring, felles lunsjer og middager, korrekturlesninger, teknisk hjelp, delte gleder og frustrasjoner og atspredelser igjennom dette prosjektet: Sondre Imset, Erik Tresselt, Ole Martin Henriksen, André Avelin, Hans Joar Johannessen, Guro Samuelsen, Tone Katralen, Zuzu Zakariyya, Bente Hovin, Geir Ivar Lien, Eystein Dahl, Svein Egil Hatlevik og Marianne, Mekki Lumio og Kyrre, Nina Staff, Jan Tvedt, Sigrun Heskestad og min datter Ada som kom til verden da denne oppgaven var i famlefasen.

Sammendrag

Denne oppgaven omhandler debatten rundt plagieringsproblemet i kinesisk akademisk. Ved å analysere utsagn fra en rekke forskjellige deltakere i plagieringsdebatten i Kina, har jeg avdekket flere forskjellige oppfatninger om hva problemet med plagieringsproblemet omfatter, hvilke årsaker det har, og hva flere viktige aktører i Kina mener kan være en løsning på problemet. Det er særlig tre store hovedpunkter som kommer til uttrykk som årsaker i til plagiering i debatten:

1. Den kinesiske akademiske og filosofiske tradisjonen. Oppgaven redegjør i et eget kapittel for den kinesiske utdanningstradisjonen, som har vært preget av pugging og resitering av tekster, og hvordan denne i stor grad preger denne læringsformen det kinesiske skolesystemet også i dag.

2. Lovverket rundt intellektuell opphavsrett i Kina. Landets idéhistoriske bakgrunn er preget av kollektivistisk tankegang som fremmer offentlig eierskap av ideer. Lovverket for IPR (Intellectual Property Rights) i Kina ble innført i nyere tid, og landet har gjentatte ganger blitt kritisert for piratproduksjon og annen mislighold av IPR-regelverket. Det er svært mange som hevder at dette lovverket er lite oversiktlig og vilkårlig håndhevet, og at dette er en viktig årsak til at det er så mye akademisk mislighold.

3. Både representanter fra landets politiske ledelse og svært mange vitenskapelige ansatte ved kinesiske universiteter mener at maktpolitiske strukturer mellom myndighetene og universitetene vil hindre Kina i å nå sine uttalte mål om å bli en forskningsnasjon, ettersom disse ikke bidrar til å løse plagieringsproblemet, men snarere bruker utdanningssystemet til å reproducere sitt eget maktapparat. I et delkapittel der jeg analyserer to svært mye omdiskuterte plagieringssaker, viser jeg at en svært vanlig oppfatning er at det er historiske, maktstrukturelle og politiske forhold som er årsaken til plagieringsproblemet.

Innholdsfortegnelse

1	Introduksjon	1
1.1	Innledning	1
1.2	Problemstilling.....	2
1.3	Bakgrunn	3
1.3.1	Den kinesiske læringstradisjonen	3
1.3.2	IPR i Kina.....	4
1.3.3	Wang Mingming og Wang Hui: to tilfeller av plagiering	5
1.4	Metode	6
1.5	Kilder og teori:.....	6
1.6	Struktur og oppbygging	8
2	Om det kinesiske utdanningssystemet.....	10
2.1	Kort historikk.....	10
2.2	Reformer i utdanningssystemet	12
2.2.1	Kritikk av det kinesiske utdanningsystemet.....	13
3	IPR i Kina.....	16
3.1	Kinas ideologisk bakgrunn	16
3.2	Kort historikk.....	17
3.2.1	Påvirkning fra kolonimaktene	17
3.2.2	Nasjonalistpartiet kommer til makten	17
3.2.3	Marxisme og konfucianske verdier: to kollektivistiske ideologier	18
3.3	Reform og åpning: IPR innført igjen	19
3.4	Håndhevelse av IPR.....	20
4	Analyse av plagieringsdebatten.....	24
4.1	Språklig kritikk av Wang Huis avhandling	27
4.2	Et spørsmål om definisjon av hva plagiering er?	28
4.3	En selektiv bruk av konfucianske verdier?	30
4.4	Strukturelle problemer ved kinesiske utdanningsinstitusjoner?	32
4.5	Saken må løses innad i academia (Xuejie nei 学界内)	33
4.6	”En uavhengig granskningskomité må til for å løse dette!”	35
4.7	Maktstrukturer ved kinesiske universiteter.....	36
4.8	”USA må være idealet for hvordan universiteter skal være organisert”	38

4.9	Et manglende system for vurdering av fagfeller	39
5	Oppsummering og konklusjon	41
5.1	Oppsummering	41
5.2	Konklusjon.....	42
6	Litteraturliste	44
6.1	Bøker:	44
6.2	Artikler:	44
6.3	Kilder fra Internett:	45
6.3.1	Kinesiskspråklige artikler.....	45
6.3.2	Engelskspråklige artikler.....	46

1 Introduksjon

”Å stjele en bok er en elegant forbrytelse”

(kinesisk ordtak av ukjent opprinnelse)¹

1.1 Innledning

Kinesisk økonomi har vært i gjennom en enorm vekst de siste tiårene, hovedsakelig grunnet Kinas rolle som storprodusent av forbruksvarer. Kina ønsker imidlertid ikke lenger bare å være ”verdens fabrikk”, men også en kunnskapsnasjon med vektige bidrag til forskning og vitenskap. I senere tid har den politiske ledelsen i Kina gitt uttrykk for at landet må utvikle seg til å bli en av verdens ledende nasjoner innen forskning og utvikling. Kinas statsminister Wen Jiabao (温家宝), utarbeidet i begynnelsen av 2010 et utkast til et dokument med tittelen ”Statlige retningslinjer for langsiktig reform innen utdanning og utvikling”, der siktemålet er å heve Kinas utdanningsnivå betraktelig innen 2020. Reformplanen må i følge Wen forholde seg til prinsipper som ”sinnets frigjøring fra de tradisjonelle tenkemåters lenker”, og realisere en utvikling der ”lærerpersonell istedenfor administrativt personell skal spille en lederrolle i skolene”.²

Grunnet mye piratkopiering, og manglende håndhevelse av åndsverkslover, heretter kalt IPR (Intellectual Property Rights), har Kina lenge vært i verdenssamfunnets søkelys. Misnøyen med denne virksomheten er et stadig tilbakevendende punkt i internasjonale handelssamtaler.³ I det siste tiåret har også brudd mot IPR-regler i akademia (plagiering) fått svært mye oppmerksomhet. Et viktig ledd i reformen av det kinesiske utdanningssystemet vil derfor være å stimulere til mer selvstendig forskning og vitenskap, samt å slå hardere ned på akademikere som plagierer eller på annen måte viser akademisk mislighold. ”Kina sikter seg inn mot å bli en innovativ nasjon innen 2020, og vil ikke tolerere akademisk fabrikkering, falsifisering eller plagiering. Vi har (innen forskning) mye kvantitet, men lite kvalitet,

---

¹ Alford 1995: 1 (min oversettelse)

² http://www2.chinadaily.com.cn/china/2010-02/08/content_9440577.htm (min oversettelse)

³ http://www.nytimes.com/2011/01/20/world/asia/20assess.html?_r=3&nl=todaysheadlines&emc=tha22 (min oversettelse)

dessuten er det mange falske vitnemål.” (Wan Gang, (万钢), Kinas minister for forskning og teknologi.)⁴

Kina mangler tydelig oversiktlig lovverk for IPR, samt klare retningslinjer for hvordan reglene skal håndheves, og en tendens i Kina er at landet tilpasser seg vestlige lover og regler på sin egen måte. Flere hendelser i forsknings- og universitetsmiljøer har ledet til en debatt omkring lovgivningen for IPR, noe som igjen har gjort problemet til en viktig prioritet for kinesiske myndigheter. Akademia og politiske myndigheter i Kina er enige om at landet har politiske og kulturhistoriske strukturer som hindrer det i å nå sine mål om å bli en forskningsnasjon. Denne påstanden er basert på analyser av kinesiske og utenlandske medier. Juridiske kontrollmekanismer kan omgås dersom man har gode forbindelser med folk i viktige posisjoner, *guanxi*, (关系) ettersom dette er en viktig del av hvordan ting praktiseres i Kina. I det følgende ønsker jeg å se nærmere på denne debatten slik den kommer til syne i kinesiske og utenlandske medier.

Det er svært interessant at Kina viser klare tegn til at de vil løfte seg et stort skritt opp i den globale næringskjeden ved å ikke lengre bare være avhengige av å produsere forbruksvarer for andre land, men også bli en viktig bidragsyter innen forskning og utdanning. Dersom Kina lykkes med å nå målene vil det kunne endre verdens økonomiske maktbalanse ytterligere til Kinas fordel. Kina har, i motsetning til USA og Europa, andre tradisjoner for intellektuell eiendomsrett, og jeg synes det er svært bemerkelsesverdig at Kina nå ser ut til å ville etterkomme disse IPR-reglene nærmere av tilsynelatende andre motiver enn tidligere, da det var å regulere produksjonen av piratvarer som var grunnen til at IPR-lover fikk mye fokus.

1.2 Problemstilling

En vanlig oppfatning i både Kina og internasjonalt er at viktige årsaker til plagieringsproblemet er eldre læringsmåter og tradisjoner og et manglende system for åndsverkslover. Jeg vil vise at det er en svært utbredt oppfatning at det kinesiske utdanningssystemet fortsatt er tett kontrollert av sentralmakten, og at dette vanskeliggjør implementeringen av et effektivt IPR-lovverk. Viktige aktører i Kina mener at landet har en historisk bakgrunn som innebærer at det er vanskelig å få bukt med plagieringsproblemet. Det

---

⁴ http://en.ce.cn/National/tech/201011/02/t20101102_21935558.shtml

er to forhold som stadig blir trukket inn: *landets utdanningshistorie med mye pugging*, og et *IPR-lovverk som er relativt nytt og som innebærer en konflikt med landets ideologiske bakgrunn*. På bakgrunn av dette har jeg valgt følgende forskningsspørsmål:

Basert på uttalelser i mediene fra akademikere, bloggere og sentrale politikere om akademisk mislighold: Er det en vanlig oppfatning at det er historiske, maktstrukturelle og politiske forhold som er årsaken til plagieringsproblemet?

1.3 Bakgrunn

I oppgaven vil jeg legge fram et kapittel om den kinesiske utdanningshistorien, ett om IPR i Kina, og ett som analyserer debatten om plagiering i kinesisk akademia. Jeg vil nå gi bakgrunnsinformasjon om disse tre kapitlene.

1.3.1 Den kinesiske læringstradisjonen

Den kinesiske læringstradisjonen har vært preget av utenatføring og resitering av tekster uten å oppgi kildehenvisninger. Konfucius (孔子) (551-479 f.Kr.)⁵ var selv også en tilhenger av å reprodusere andres verk, og det er ingen grunn til å tro at kildehenvisninger ble ført når det ble reprodusert. En slik tradisjon har satt sitt preg på læreformen Kina i stor grad fortsatt har, og er gjenstand for omfattende kritikk, ved kinesiske universiteter. Konfucius sa: ”Jeg vil heller overføre (reprodusere) enn å skape; Jeg tror på og har kjærlighet til de gamle.”⁶ I praksis betyr dette at sosiale konsekvenser av den konfucianske læretradisjon, blant annet at det er en stor grad av mangel på kildehenvisninger. Det er også likheter mellom konfucianisme (Konfucius’ tanke om at kultur overføres gjennom generasjoner) og marxisme (Marx’ syn på det språkets sosiale natur (dialektikk), når det gjelder syn på privat eierskap av ideer. Begge ideologier ser på et produkt av tanker og språk som noe som tilhørte

---

⁵ Konfucius var en læremester som ga råd til politiske ledere. Han fant at politikere ofte var grådige og uansvarlige. Konfucius ble Kinas første moralfilosof og han mente det var likheter mellom moralsk oppførsel og tradisjonelle roller og hierarkier. Han fremmer altruistiske idealer, og forfedredyrking. Konfucius la også vekt på viktigheten ved lydighet, fromhet og godhet i nære familierelasjoner., og at samfunnet var en forlengelse av familien. Konfucius var angivelig en enestående lærer, og mange oppsøkte ham for råd. (Ebrey 2010: 42-43)

⁶ (Konfucius: *analekter*, bok 7, Kap 1, i Ole Rongens Konfutse Samtalar) (min oversettelse)

storsamfunnet, og at det ikke skulle holdes unna offentligheten ved å la det tillegges begrensninger på det av spesielle eierskapsinteresser.⁷

1.3.2 IPR i Kina

Lovverket om IPR kom lenge etter Konfucius' tid, og er av en helt annen ideologi, ettersom den beskytter privat eiendom av blant annet ideer og sørger for økonomisk vinning til oppfinneren eller skaperen, som følge av denne beskyttelsen. IPR er en fellesbetegnelse som dekker tre underkategorier: *Copyright*, *patenter* og *trademark*. Copyright beskytter litterære, kunstneriske og kreative arbeider; som for eksempel bøker, filmer, programvare og liknende. Patenter beskytter nye, ikke-opplagte og nyttige oppfinnelser, slik som for eksempel det virkestoff i legemidler. Trademark beskytter merkenavnet til produkter i alt fra klær eller mineralvann til elektronikk. Alle disse tre underkategoriene blir utsatt for tyverier, gjerne ved ulovlig produksjon av forskjellige produkter, som deretter blir solgt som ekte vare. Det er svært enkelt og billig å lage en god kopi, mens det kan ta årevis å utvikle originalprodukter, med store investeringer i både midler og arbeid. En som selger falske produkter er klar over denne forskjellen, og selger derfor sine produkter til en langt lavere pris enn det originalproduktene må selges til for at det skal være lønnsomt. Dette skaper en kjempeprofitt for produsenter av piratprodukter.⁸

Kina får svært mye oppmerksomhet for sine brudd på IPR-lover, statistikk fra 2005 viser at verdier tapt for alle typer for piratproduserte varer i Kina er anslått til ca USD 2, 4 mrd. I tillegg er det et tap på anslagsvis USD 15-20 mrd. pga forfalskninger av trademark. Dette er naturlig nok skadelig for andre lands økonomi, men også for Kinas, til tross for at de mottar skatteinntekter fra piratproduksjon.⁹ Piratproduksjonen av kommersielle produkter er det området hvor manglende håndhevelse av IPR-lover først var synlig. Lengre tid tok det før verden ble oppmerksom på misligholdet innen akademisk, altså manglende kildehenvisninger. Kinas IPR-regler har vært preget av å være mangelfullt håndhevet helt fra de ble først innført på slutten av det 19. århundre, og fram til slutten av nasjonalistenes styre på slutten av 1930-

---

⁷ Alford 1995: 34-38; 57

⁸ Dimitrov 2009: 15

⁹ Dimitrov 2009: 17

tallet.¹⁰ Selv om det er et større apparat for håndhevelse av IPR-lover i Kina i dag, er disse lovene fortsatt svært mangelfullt håndhevet.¹¹

1.3.3 Wang Mingming og Wang Hui: to tilfeller av plagiering

1. Wang Mingming, professor i sosialantropologi, ved Beijing University ble, i følge flere uavhengige kilder, i januar 2002 anklaget for å ha plagiert fra Robert Havilands bok, *Cultural Anthropology*, i sin bok *Xiangxiang de yibang*, (想象的异邦) (*Tenk deg et fremmed land*). *Cultural Anthropology*, ble første gang utgitt på kinesisk i 1998, med Wang Mingming som en av oversetterne, og et anslag sier at 10.000 ord er tatt direkte fra Havilands bok, noe som utgjør en tredjedel av *Xiangxiang de yibang*.¹²

Den 14. januar 2002 besluttet Beijing University å straffe Wang Mingming. Han ble fratatt flere av sine akademiske rettigheter og innflytelse. Blant annet mistet han midlertidig undervisnings-, og forskerstillingen ved instituttet for antropologi, der han var veileder for doktorgradsstipendiater. Instituttet brukte videre Wang Mingmings som et negativt eksempel, ved å gjennomføre en kampanje for å heve den etiske standarden blant de andre vitenskapelige ansatte på fakultetet. Wang skrev et unnskyldende brev til Haviland, og i et intervju med *Washington Post* den 17. januar, tok Haviland en overbærende tone, og sa at hans bok *Cultural Anthropology*, har spilt en nøkkelrolle i gjenopplivelsen av antropologifaget i Kina, og at han "ikke ville like å se at Wang Mingmings karriere går dukken" på grunn av det han kaller "en ærlig feil". Havilands reaksjon var både mildere og mer overbærende enn mange hadde forventet.¹³

2. Professor ved Instituttet for litteratur ved Qinghua University i Beijing og tidligere redaktør for bladet *Leser* (读书) (*Dushu*), Wang Hui, ble 10. mars 2010 beskyldt for plagiering i sin avhandling *Fankang Juawang—Lu Xun jiqi wenxueshijie*, (反抗绝望——鲁迅及其文学世界), (*Bekjemping av fortvilelsen—Lu Xun og den litterære verden*), fra 1985 om boka *Fankang Juawang* (反抗绝望) (*Bekjemping av fortvilelsen*), av Lu Xun (鲁迅) (1881-1936). Det var professor Wang Binbin (王彬彬) ved Nanjing University som offentlig gikk ut mot Wang Hui i artikkelen, *Wang Hui "Fankang Juawang" de xuefeng wenti*, (汪晖《反抗绝望》的学风问题) (*Problemene ved Wang Huis studiemetode i verket*

---

¹⁰ Alford 1995: 53

¹¹ Dimitrov 2009: 5

¹² China education and research network: <http://cernet.cn/20020117/3017883.shtml>. (min oversettelse)

¹³ <http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

”Bekjemping av fortvilelsen”), i tidsskriftet *Wenyi Yanjiu* (文艺研究) (*Litteratur Studier*). Artikkelen ble trykket i avisen *Nanfang Zhoumo* (南方周末) (*Southern weekend*) 24. mars 2010.¹⁴

I følge Wang Binbins avsløringer, skal Wang Hui ha brukt flere kilder som kilder til understøttelse av vesentlige deler av sitt arbeid, med uklare eller mangelfulle kildehenvisninger. Saken fikk svært mye omtale i kinesiske medier, og satte igjen IPR i kinesisk akademia på dagsorden. Wang Huis eneste svar til mediene var at han var i utlandet, og ikke har den aktuelle avhandlingen han skrev for over tjue år siden for hånden, og at han videre håper at denne saken kan løses innad i det akademiske miljøet. På det nåværende tidspunkt er dette den eneste uttalelsen han har kommet med.¹⁵

1.4 Metode

Temaet plagiering i kinesisk akademia har vært et gjennomgangstema i kinesisk presse, nettutgivelser og blogger i de siste ti årene. I diskusjonene rundt denne problematikken er det flere argumentasjonsfelt som går igjen. Jeg vil ta for meg de mest representative argumentene som har blitt ytret fra forskjellig hold innen for hvert enkelt av de argumentasjonsfeltene jeg går gjennom. Jeg vil ta utgangspunkt i to tilfeller; Plagieringssakene mot hhv. Wang Mingming fra 2002 og Wang Hui fra 2010. Den første vil jeg gi en kort presentasjon av, både framstillingen av sakens fakta slik de har blitt presentert i kinesiske medier, og en gjennomgang av diskusjonen som fulgte i ettertid.

1.5 Kilder og teori:

Kapittel 2 er en bakgrunnsforklaring på det kinesiske utdanningssystemet, og hvorfor så mange bruker dette som argument både for at det er så lite tradisjon for selvstendig forskning, og at kinesere ikke har tradisjon for å oppgi kildehenvisninger. Som teoretisk grunnlag vil jeg bruke litteratur om det kinesiske utdanningssystem, og hvilken samfunnsfunksjon dette utdanningssystemet var ment å ha, bl.a. Børge Bakken *The Exemplary Society: Human*

---

¹⁴ (<http://www.infzm.com/content/42994>)

¹⁵ (http://granitestudio.org/2010/03/25/noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism/#utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism) Og <http://globalvoicesonline.org/2010/07/12/china-wang-huis-plagiarism-scandal-international-turn/>. Dette er en internettside for bloggere.

Improvement, Social Control, and the Dangers of Modernity in China og Ruth Hayhoe *China's Universities 1885-1995: A Century of Cultural Conflict*.

I kapittel 3 vil jeg gi en kort oppsummering av historikken til IPR i Kina, og redegjøre kort for hvilke problemer som er knyttet til håndhevelsen av disse lovene i Kina. I et eget kapittel om IPR vil jeg basere min analyse på det juridiske verk om Kinas IPR-lovgivning, og hvilke strukturelle problemer som landet møter i håndhevelsen av disse. Spesielt er Robert Alford's *To Steal a Book is an Elegant Offense: Intellectual Property Law in Chinese Civilization*, om intellektuell eiendomsrett i kinesisk sivilisasjon svært relevant. Som teoretisk rammeverk for min analyse av problemer rundt håndhevelse av IPR i Kina, vil jeg bruke Martin Dimitrovs teori *Piracy and the State: The Politics of Intellectual Property Rights in China*, og Keith E. Maskus' teori *Intellectual Property Rights in the Global Economy*.

I mitt analysekapittel vil jeg bruke primærkilder fra kinesiske og utenlandske medier. Blant de kinesiskspråklige er de kinesiske avisene *Beijings Ungdom* (北京青年报), en dagsavis fra Beijing,¹⁶ *Sør-Kina helg* (南方周末), der Wang Binbins utspill mot Wang Hui for første gang ble offentlig.¹⁷ *Og Nandu Daily* (南方都市报), en avis fra Nanjing.¹⁸ I den sistnevnte har jeg brukt et langt intervju med Professor i Historie ved Chinese University i Hong Kong, Lin Yusheng (林毓生).

Blant kinesiske internettsider jeg har brukt er China Economic net¹⁹ "Kultur fra venstre bredde", (左岸文化), et forum i Kina, der bl.a. sosiale, politiske og kulturelle forhold blir diskutert. Nettstedet "Bønnespirer"²⁰ (豆瓣), et forum for bloggere, meningsutveksling og diskusjon innen svært mange områder. Bloggeren Fang Shimin (方是民), skriver under pseudonymet Fang Zhouzi (方舟子), og er Kinas mest profilerte plagieringsmotstander. Han bemerker seg internasjonalt for stadig nye avsløringer av akademisk mislighold. Han har både en kinesiskspråklige nettside, Ny tråd (新语丝)²¹, og en engelskspråklig blogg.²² Jeg har hentet informasjon fra begge.

---

¹⁶ http://book.ifeng.com/special/wanghuichaoxi/content-0/detail_2010_07/12/1757469_0.shtml

¹⁷ <http://www.infzm.com/>

¹⁸ <http://nd.oeeee.com/>

¹⁹ http://en.ce.cn/National/steach/201011/02/t20101102_21935558.shtml

²⁰ <http://www.douban.com/about>

²¹ <http://www.xys.org/>

²² <http://fangzhouzi-xys.blogspot.com/>

De engelskspråklige kinesiske kildene omfatter internettsidene til avisene *Asiatimes*²³, et tidsskrift som skiver om politiske og økonomiske forhold fra et asiatisk perspektiv, *China Daily*²⁴, et ikke-statlig fellesskap for utveksling av informasjon mellom fastlands-Kina, Macao, Hong-Kong og Taiwan. I tillegg har jeg også hentet mye informasjon fra Chinageeks.com, en internettside om Kina, som fremmer diskusjon om politisk, økonomiske, sosiale og filosofiske spørsmål²⁵, og Global voices online²⁶, et fellesskap for bloggere og oversettere fra hele verden. For å nyansere debatten har jeg også med en kinesisk statlig nyhetsportal, China.org.²⁷

Bloggeren Jiang Xueqin, (蒋学琴), skriver om det kinesiske utdanningssystemet. Han er viserektor ved Beijing University's high school. Han arbeider for *The Diplomat*, (et høyt internasjonalt anerkjent aktualitetsmagasin for Øst-Asia), og var fra 2008-2010 ansvarlig for pensum og utenlandsstudier ved Shenzhen Middle School, Kinas ledende senter for progressiv utdannelsesreform.(深圳中学)²⁸, han er et vesentlig bidrag i mitt kapittel om det kinesisk utdanningssystemet.

Plagieringsproblemet i Kina har fått mye omtale i internasjonale medier. Jeg har brukt utdrag fra *The Economist*²⁹, *The Guardian*³⁰, og nettsiden Granitestudio³¹, som er et forum kinesisk historie. Den eies av Jeremiah Jenne, en forsker på Qing-dynastiet.

1.6 Struktur og oppbygging

I kapittel 2 gi en presentasjon av det kinesiske utdanningssystemet, som har vært preget av pugging og utenatføring og en svært lite utbredt bruk av kildehenvisninger. Universitetssystemet har også vært preget av svært tette bånd mellom universitetene og staten i maktrelasjoner, eller snarere; sentralmakten har hatt et særlig godt grep om universitetene.

Tradisjonell kinesisk utdanning hadde som hovedmål å rekruttere kandidater til en stilling i det keiserlige embetsmannsverket. Dette eksisterer til en viss grad fortsatt i og med at universitetsstrukturen ikke er løsrevet fra statsapparatet. Det kinesiske utdanningsvesenet var

---

²³ <http://www.atimes.com/mediakit/aboutus.html>

²⁴ <http://classifieds.chinadaily.com/about/>

²⁵ <http://chinageeks.org/about-2/>

²⁶ <http://globalvoicesonline.org/about/>

²⁷ http://www.china.org.cn/2009-09/28/content_18620394.htm

²⁸ <http://the-diplomat.com/china-power/> og <http://www.shenzhong.net/indexs.html>

²⁹ http://www.economist.com/help/about-us#About_The_Economist

³⁰ http://www.economist.com/help/about-us#About_The_Economist

³¹ <http://granitestudio.org/about/>

direkte underlagt myndighetenes administrasjon i motsetning til det europeiske universitet, som helt fra Napoleons tid var løsrevet fra myndighetsstrukturen og hadde som hovedformål å produsere uavhengig forskning.³²

Som jeg skal komme nærmere inn på i dette kapitlet, er det flere som mener, bl.a. ansatte ved kinesiske læringsinstitusjoner, at denne læringsformen sannsynligvis utgjør mye av årsaken til all den plagieringen som forekommer. Jeg vil bruke dette kapitlet til å påvise sammenhengene mellom påstandene om at plagieringen har sin årsak i denne samfunnsstrukturen med en redegjørelse for hvordan utdanningsinstitusjonene er, og hvordan de har preget og fortsatt preger samfunnet.

I kapittel 3 vil jeg redegjøre for IPR-lover i Kina, deres historie, helt siden de ble innført under påvirkning av britisk kolonimakt, og en redegjørelse for noen av de problemene som myndighetene har i håndhevelsen av disse. Dette vil belyse de juridiske rammene rundt håndhevelsen av IPR-regler i Kina som er en medvirkende årsak både til at piratkopiering på den kommersielle siden har vært mye utbredt lenge, og at plagiering nå er et stort problem i utdanning, utvikling og forskning. Som jeg skal komme nærmere tilbake til, er disse ofte vagt definerte, og ofte er det en lite konsekvent håndhevelse av dem. Dette ligger til grunn for å forstå hvorfor omfanget av plagiering er så bredt som det er.

I Kapittel 4 vil jeg analysere diskusjonen rundt plagieringssaken til professor i litteraturvitenskap, Wang Hui. Debatten fikk i likhet med den ovennevnte Wang Mingming-saken enormt mye oppmerksomhet i Kina. I begge tilfeller var det både en sammensetning av forskjellige typer deltakere, og en svært ubredt oppfatning blant stemmene i debatten at den viktigste årsaken til plagiering ved kinesiske universiteter er den organisatoriske makten myndighetene har over utdanningsinstitusjonene, og hvordan forhold rundt ansettelser og beslutningstaking, som er dominert av landets politiske myndigheter.

---

³² Hayhoe 1996: 511

2 Om det kinesiske utdanningssystemet

Svært mange av mine primærkilder påstår at det er en årsakssammenheng mellom pedagogikken i det kinesiske utdanningsvesenet og forholdet mellom universitetene og landets politiske myndigheter på den ene siden, og innkjørte handlingsmønstre i academia på den andre siden. Kinas utdanningshistorie har en læringsform med mye pugging innebærer at kinesiske studenter og akademikere opp igjennom tidene har lite trening med kildehenvisninger. I dette kapittel vil jeg komme nærmere inn på hvordan dette henger sammen med plagieringsproblematikken i Kina i dag.

Plagiering i academia er på ingen måte unikt for Kina, men kinesisk academia har fått svært mye oppmerksomhet i den siste tiden. Som det kommer fram av mange av kritikerne av kinesisk academia, både kinesiske og utenlandske, er det så mange som mener at det kinesiske utdanningssystemet er en av årsakene til plagieringen. Jeg vil derfor redegjøre for noen av strukturene ved dette systemet ved å gi en kort historikk av det kinesiske utdanningssystemet slik det var preget av eksamenssystemet da Kina var et keiserrike, redegjøre svært kort for reformene siden slutten av Qing-dynastiet, og overgang til Kina som republikk, og trekke noen linjer som viser likheter mellom det utdanningssystemet slik det var da, og hvordan det nye systemet fortsatt bærer preg av det. Jeg vil også bruke uttalelser fra kritikere av det kinesiske utdanningssystemet, for å vise argumenter på at det preger studentene i negativ retning, ved at de får lite trening i selvstendig tenkning, gruppearbeid og i å løse praktiske oppgaver.

2.1 Kort historikk

Helt siden embetsmannseksamen ble innført under Han-dynastiet, (206 f.Kr.– 220 e. Kr.), var den eneste måten å bestå embetseksamen på, og med det få jobb i det keiserlige embetsverket, å kunne klassiske tekster innen bl.a. filosofi, ritualer, litteratur og sanger.³³

Under Song-Dynastiet, ble konfutsianismen igjen det rådende filosofiske systemet, etter en lengre tid med sterk påvirkning av taoisme og buddhisme. Filosofen Zhu Xi (朱熹) (1130-1200), spilte en sentral rolle i gjeninnføringen av konfucianismen ved å innføre metoder for repetisjon og utenatpugging i utdanningssystemet, og denne

---

³³ Bakken 2000:142

undervisningsmetoden var i store trekk den samme fra det 12. århundre og helt fram til de første tiårene i det 20. århundre. Han mente at den ideelle leser skulle kunne boka utenat og på den måten bli intimt godt kjent med den.³⁴ Lesing og gjensitering av klassiske tekster skulle ha en oppdragende og moralsk oppbyggende funksjon, som jeg senere skal argumentere for at er en ideologi utdanningsvesenet har beholdt helt fram til i dag.³⁵

Det europeiske universitets historie er til sammenlikning med det kinesiske universitets, preget av at det var et sted mellom kirken og tronen, uavhengig av begge. De skolerte i Europa hadde til en viss grad sine samfunn der de selv satte kriteriene for kunnskap, på samme måte som håndverksmesterne satte kriteriene i sine laug. Universitetene var på intet tidspunkt en forlengelse av kirken eller staten for at de skulle utdanne lederskapspersonell. Akademisk frihet var en helt grunnleggende forutsetning for at skolerte skulle kunne gjøre sitt arbeid.³⁶

Institusjonene for det kinesiske keiserlige eksaminasjonssystem hadde ikke den autonomien de europeiske universiteter hadde. Det var derimot forlengelse av staten, og rekruttering og trening av offisielle embetsmenn.³⁷ Ideen om at universitetene er uavhengige legale enheter er nært knyttet til vestlig tradisjon. I Europa innebærer universitetenes autonomi både institusjonell og ideologisk uavhengighet fra myndighetenes innblanding. Denne organisasjonsformen har lange tradisjoner, der universitetene utgjør en slags tredje kraft, mellom staten og kirken. I Kina har organisasjonsstrukturen vært svært annerledes: De med høye posisjoner i utdanningsvesenet har delt makt med de med høye politiske posisjoner, og under disse maktstrukturene fikk de mulighet til å gjøre sosial endring gjennom det etablerte utdanningssystemet.³⁸ Dette er den viktigste grunnen til at det ikke har vært noen større endringer i kinesisk utdanningsvesen i de siste århundrene. Reproduksjon av andres (forgjengernes) arbeid er et tegn på respekt for dem. Det har historisk sett vært en tradisjon å kopiere også innen kinesisk kunst som innen malerkunsten fra Song-, (906-1276) og Mingdynastiet (1378-1644). Innenfor litteraturen var det også vanlig å gjengi direkte fra sine forgjengere. Dette ble ansett som en måte å vise respekt på.³⁹

---

³⁴ Det var lenge en kultur for pugging i Europa også; selv utdanningspersonell under renessansen mente at et barns evne til å huske ville bare bli større jo mer det pugget tekster utenat. Lærere på den tiden skal også ha ment at det var langt bedre at elevenes hukommelse ble større enn deres forståelse. Det kinesiske utdanningssystemet har vært preget av pugging og utenatlæring.

³⁵ Bakken 2000: 141-143

³⁶ Hayhoe 1996: 05

³⁷ Hayhoe 1996: 11

³⁸ Zhong og Hayhoe 2001: 267

³⁹ Alford 1995: 50, 54

Opp i gjennom Kinas dynastier ble det sagt at de klassiske tekstene representerte sannheten om moralitet og samfunnet, og at en person som kunne tekstene utenat kunne kodene for rett oppførsel, og derfor ville være i stand til å bruke denne som praktisk kunnskap. Denne måten å tenke på har aldri helt forsvunnet; det blir fortsatt lagt mye vekt på å kunne tekster i dagens Kina, i og med at studentene fremdeles må kunne avgi lange tekstoppassasjer utenat for å bestå eksamen. Utenatpugging av tekstene var en av de sentrale mekanismene for å oppnå nødvendig kunnskap om 'moralisk vitenskap som definerte sannheten'.⁴⁰

De moderne universitetene i Kina ble etablert i på slutten av 1800-tallet. På denne tiden gikk det siste dynastiet i oppløsning, og Kina ble en republikk. Det første universitetet, Beiyang offentlige skole (北洋公学) ble etablert 1895, og heter Tianjin Universitet (天津大学), og ligger i byen med samme navn. I 1896 ble Nanyang Gongxue (南洋公学) etablert. Det heter i dag Shanghai Jiaotong Universitet (上海交通大学). Det keiserlige universitet, ble grunnlagt i 1898, og heter i dag Beijing Universitet (北京大学). Tradisjonelle læringsinstitusjoner hadde så å si forsvunnet innen revolusjonen i 1911, men verdiene deres preger Kinas universiteter helt fram til i dag til tross for kamper og konflikter.⁴¹

2.2 Reformen i utdanningssystemet

De mange reformene i det kinesiske utdanningssystemet de siste hundre årene har resultert i at langt flere har fått tilgang til utdanning enn tidligere. Universitetene har også fått mer autonomi enn det de hadde før. Allikevel er det sterke elementer av statlig kontroll, og en viktig årsak til at mange kritiserer Kina så hardt for disse maktstrukturene sannsynligvis at de sammenlikner dem med vestlige universiteter.

Systemet med sivil-eksamener ble avskaffet i 1905, og med det ble det slutt på en utdanningstradisjon som hadde vart siden Zhu Xi, under Song dynastiet. I ettertid vokste det opp en ny pedagogikk som la mer vekt på utdanning som var mer på linje med landets moderniseringsprosess for øvrig. Siden 1905 har hver regjering i Kina sett på utdanningen som noe som skal utføre essensielle oppgaver i nasjonsbyggingen: skapelsen av en forent, lojal og økonomisk produktiv befolkning.⁴²

---

⁴⁰ Bakken 2000: 145

⁴¹ Hayhoe 1996: 3

⁴² Peterson, Hayhoe og Lu 2004: 3

Reformene var konservative i den forstand at de ville la utenlandske praksiser bidra med ny kunnskap som skulle styrke den eksisterende autoritære regjeringen. Utdanningssystemet ble modernisert ved at tidligere akademier ble til ungdomsskoler, og et skolevesen over hele landet ble opprettet.⁴³ Skolene fortsatte imidlertid å undervise i klassisk konfuciansk litteratur, i kombinasjon med opplæring i fag som historie, samfunnsfag og teknologi. Det var straffbart å ikke undervise de klassiske, konfucianske tradisjonene ettersom de underbygget den kinesiske regjeringen. En utenlandsk vestlig teori ville underminere Qinghoffets (1895-1911) autoritet. Slik holdt myndighetene nøye oppsyn med vestlig tenkning, mens de etablerte en ny type skolevesen, inspirert av vesten. Det var ingen tilfeldighet at både Qinghoffet, Yuan Shikai, som var general under Qing-dynastiet og ble president i republikken som fulgte, og leder for nasjonalistene Jiang Jieshi, alle refererte til Konfucius' lære. De ville kommandere folket til underdanighet og lydighet til herskeren. De ønsket et folk som arbeidet hardt og ikke hefte seg for mye i politikk.⁴⁴ Det har derfor ikke uten grunn vært pekt på at det er sterke likheter mellom de nasjonale prøvene som kinesiske elever forbereder seg til i dag, og det sivile eksaminasjonssystemet som var under keiser-Kina.

2.2.1 Kritikk av det kinesiske utdanningssystemet

Pedagogikken ved det kinesiske utdanningssystemet har fått mye kritikk, ikke bare for å uthule studentene, og gjøre dem til lite initiativrike og sosialt og analytisk lite kompetente, men også for å være en direkte årsak til den sterke graden av plagiering og forfalskning i kinesisk akademia i dag, i følge blant andre Jiang Xueqin. Han hevder at det offisielle eksamenssystemet er slik at svært mye av det studentene har lært kun vil være til nytte i disse dagene under eksamen, og i stor grad være glemt etterpå. I følge Jiang, lærer kinesere å sette kortsiktige mål, de oppfordres indirekte til uetisk oppførsel og i siste instans senkes deres arbeidsmoral. Det eneste som betyr noe for kinesiske studenter er å oppnå gode testresultater, derfor ser de ofte på studier som meningsløse, de forakter det å lære, og jukser ofte på prøver. Dette systemet fostrer uetisk oppførsel, noe som skaper anti-sosiale og lite ansettbare nye arbeidstakere, konkluderer Jiang.⁴⁵

Jiang hevder også at dette systemet er ødeleggende for unge kinesiske studenter; de må studere hardt opp til søtten timer i døgnet, og studiene går i hovedsak ut på å pugge tekster

---

⁴³ Zheng 2001: 195

⁴⁴ Zheng 2001: 209

⁴⁵ <http://the-diplomat.com/china-power/2010/05/18/education-games/>

fra bøker utenat, for å gjøre det godt på eksamen og få en jobb i byråkratiet.⁴⁶ Jiang mener også at for elever ved kinesiske videregående skoler er det å studere hardt ikke nok; korrekt tankegang er det rette målet. Det betyr i praksis at skolevesenet må overtale studentene til ikke å gjøre ting som er naturlige for unge mennesker i den alderen; gå på date, gjøre litt opprør mot autoriteter og å være uavhengige.⁴⁷

Tradisjonelt har kinesiske utdannere også ment at kvantitativ måling er en måte å kontrollere en students moralske karakter. Kvantifisering er en måte å sjekke, presist måle, moralsk oppførsel. Objektiv måling synes derfor å være en god måte å sjekke hva studentens moralske karakter er. Marx hevdet at en vitenskap kunne bare nå perfektjon når det anvender matematikk på en vellykket måte.. Bare da kan subjektivitet og personlig erfaring unngås. Kvantifisering av moralitet er direkte linket opp mot individenes forbedring og vekst. I den mye brukte boka *Principles of moral education*, heter det at "quantitative measurement of education is a tool for advancing the students' character".⁴⁸ Det er mye som tyder på at Kinas politiske lederskap har vanskeligheter med å gi slipp på mønstre i kulturelle tradisjoner som lar dem utøve kontroll over all sosial kunnskap på måter som rettferdiggjør dem å fortsette å styre.⁴⁹

How hierarchicalized have been the patterns of modern Chinese higher education, with the level of institution entered having a determining effect on employment prospects within the bureaucracy, and there being no possibility of upward mobility outside of this tightly constructed framework. There are, in fact, many parallels with the traditional civil service examination system.⁵⁰

Hayhoe mener å se at det er et mønster i det kinesiske utdanningssystemet fra tidlige 1990-tallet som gjør at det er grunn til å tro at kulturelle mønstre fra det hierarkiske, svært sentraliserte sivile eksamenssystemet lett kan forme overgangen til høyere utdanning for massene. Hun mener å kunne forutsi hvordan denne tradisjonen bærer preg av å bli et massesystem, ved å se til tre store post-konfucianske samfunn i Øst-Asia, som alle gikk igjennom denne overgangen. I historisk rekkefølge: Japan på 1960-tallet, Taiwan på 1970-tallet og Sør-Korea på 1980-tallet.⁵¹

---

⁴⁶ <http://the-diplomat.com/china-power/2010/05/12/education-in-china/>

⁴⁷ <http://the-diplomat.com/china-power/2010/05/17/head-teachers-as-commissars/>

⁴⁸ Bakken 2000: 257

⁴⁹ Hayhoe 1996: 250

⁵⁰ Hayhoe 1996: 254

⁵¹ Hayhoe 1996: 254

Jiang Xueqin hevder også at forbindelser, er et stort problem i det kinesiske utdanningssystemet fordi det ødelegger disiplinen, og at det er skadelig for studentene, ettersom de støtter seg til sine foreldres kontakter og økonomi. Han mener denne måten å oppnå resultater på fornærmer deres intelligens og evne.

Det kinesiske utdanningssystemet har en læringsform som innebærer utenatpugging av et svært stort læringsmateriale. Både samfunnsforskere og undervisere mener at denne læringsformen både lett kan forårsake plagiering og at den er lite fordrende for studenters kreativitet, som igjen gjør dem til lite innovative forskere. Utdanningssystemet får også mye kritikk for ikke å ha tatt et ordentlig oppgjør med det tradisjonelle eksamenssystemet, der forholdet mellom undervisere og embetsmenn har vært svært tette. Nå som da preger politiske myndigheter utdanningssystemet i betydelig omfang. Resultatene av en students studiekarriere preger jobbmulighetene senere i livet, og det er svært vanskelig å lykkes uten høyere utdanning fra dette systemet.

Kinas utdanningssystem henger nært sammen med landets politiske kultur. Mange viktige aktører i Kina mener at dette systemet har gjort det vanskelig å innføre et lovverk som beskytter beskyttelse av intellektuell eiendom. Dette skal jeg komme nærmere inn på i neste kapittel.

3 Om IPR i Kina

IPR er relativt nytt i Kina, og det innebærer i stor grad en konflikt med landets kulturelle arv, noe mange påpeker at er grunnen til at det er vanskelig å håndheve dette regelverket. I debatten om plagieringsproblemet i Kina, er det mange som hevder at landets IPR-regler spiller en vesentlig rolle. Jeg vil derfor i dette kapittelet gi en kort historikk over IPR i Kina og redegjøre for problemer rundt håndhevelse av IPR-lovene, som har årsaker som er strukturelle, politiske, idéhistoriske, formelle og økonomiske. Store forskjeller mellom teori og praksis har preget det kinesiske IPR-lovverket helt fra da det først ble introdusert.

3.1 Kinas ideologisk bakgrunn

For å forstå hvorfor beskyttelse av eiendomsrett av intellektuell eiendom er problematisk i Kina, må man se på landets historie, som er sterkt preget av kollektivistisk tenkning. Børge Bakken har i sitt verk *The Exemplary Society*, vist hvordan en oppfinnelses nytteverdi ble avgjort på bakgrunn av hvorvidt den var til nytte for mange. Kinesiske utdannere mente at imitasjon av gode forbilder var basis for å utvikle moralsk dyd, og det var også bare ved å imitere andres arbeid at man kunne oppnå kreativitet. Ved å imitere det som allerede var utbredt, å gjøre det til sitt eget ved vaner, kunne man få et grunnlag for å utvikle kreativitet selv. For at en oppfinnelse skulle få aksept og utbredelse i det kinesiske samfunnet, måtte det først overføres til mange ved at det ble imitert. Innovasjon tilhører riktignok individet, men hvorvidt bruken av denne oppfinnelsen blir utstrakt eller ikke avhenger av dens sosiale nytteverdi. Det er bare gjennom imitasjon at en oppfinnelse kunne spre seg og bli akseptert. 'Oppfinnsomhetens lover tilhører individets logikk, og imitasjon tilhører den sosiale logikk.' Individualisme ble imidlertid sett på som umoralsk av utdannere i den konfucianske tradisjon. Denne tankegangen forklarer viktigheten av mekanisk kopiering (og grunnen til utenatpugging av tekster), som er grunnleggende for kinesisk kulturell truisme.⁵²

---

⁵² Bakken 2000: 134-135

3.2 Kort historikk

3.2.1 Påvirkning fra kolonimaktene

Lover for beskyttelse av intellektuell eiendom er relativt nytt i Kina. Mot slutten av det 19. århundre ble det for første gang innført lover som skulle beskytte patenter, under påvirkning fra den britiske kolonimakten. I løpet av noen få år kom det flere versjoner av den med ulike anvendelsesområder, men felles for dem alle var at de ble svært mangelfullt håndhevet. Det kom en lov som sa at det ikke var tillat å ta for høye priser, og lov mot monopoli av varer. Lite tilsier at disse lovene ble skrevet for beskyttelse av trademark. Noen laug som var produsenter fikk beskyttet sine merker av sigaretter, vin eller medisiner, men det var bare kinesere som nøyte godt av denne loven. Utlendinger som innførte produkter fikk ikke den samme beskyttelsen av lovverket. Britiske forsøk på å få bedre tiltak innført var mislykket på grunn av ustabiliteten i Kina på den tiden. Trademark var den viktigste delen av avtalen som Kina inngikk med Storbritannia, USA og Japan på begynnelsen av 1900-tallet, som beskyttet utenlandske varer fra å bli forfalsket av kinesere. Ingen lover ga imidlertid noen reell beskyttelse av utenlandske varer. Selv om Kina på begynnelsen av 1900-tallet formelt inngikk avtaler som ga beskyttelse til andre lands varer, presiserte de at disse lovene bare ville bli effektivisert etter at den kinesiske regjeringen hadde etablert en patentlov i sitt eget nasjonale lovverk, og etablert et patentkontor som skulle ha til oppgave å håndheve lovene.⁵³

3.2.2 Nasjonalistpartiet kommer til makten

Nasjonalistpartiet (国民党 Guomindang) kom til makten i 1928, og det første de gjorde for å innføre IPR var å etablere copyright-lover, sterkt inspirert av japansk og tysk lovverk.

Disse lovene ga forfattere, fotografer og oppfinnere rettigheter til å beskytte og registrere sine oppfinnelser og verk. Disse lovene ga moralsk og økonomisk beskyttelse i 30 år etter forfatterens liv hvis denne var en kineser, og 10 års beskyttelse hvis oppfinneren var en utlending.⁵⁴ Det er imidlertid lite som tyder på at disse lovene ble respektert og håndhevet, dessuten var det ikke personell til å håndheve dem. Advokater og embetsmenn skrev lover for beskyttelse av trademark, patent og copyright, men det var lite anerkjennelse av disse lovene, ettersom 90 % av befolkningen levde på landsbygda. At urbane advokater

---

⁵³ Alford 1995: 35-38

⁵⁴ Alford 1995: 50, 54

tilsynelatende satt liten pris på dette lovverket gjorde det heller ikke mer effektivt. Alford hevder også at selv om copyright-lover hadde som mål å beskytte forfatteres rettigheter, måtte disse automatisk vike for behovet for å kontrollere folks tanker i en så turbulent tid.⁵⁵

3.2.3 Konfucianisme og marxisme: to kollektivistiske ideologier

Kommunistene seiret i borgerkrigen, og Mao erklærte at Kina var en folkerepublikk i 1949. marxisme ble den rådende ideologien som landets politiske ledelse var inspirert av. konfucianisme og marxisme oppsto på veldig ulike ideologiske fundamenter. Allikevel ser begge tankeretningene på intellektuell eiendom som noe som tilhører storsamfunnet. Ingen av dem ser å gå inn for sterke private eierskapsinteresser som riktig. Begge tankeretninger ser også nødvendigheten av å kontrollere hvilke tankeretninger som preger befolkningen.⁵⁶ Det var ofte mange arbeidere med i produksjon og utvikling av nye produkter, som i hovedsak var innen tungindustri, og de sto rimeligvis ikke fram for å kreve opphavspenger da produktet ble solgt.⁵⁷ Skapelser av tankearbeid ble heller ikke gitt fordeler som fysisk arbeid ikke fikk:

Is it necessary for a steel worker to put his name on a steel ingot that he produces in the course of his duty? If not, why should a member of the intelligentsia enjoy the privilege of putting his name on what he produces? (Populært uttrykk i Kina under kulturrevolusjonen, 1966-76)⁵⁸

Karl Marx (1818-1883) gjorde også noen refleksjoner rundt eierskapet til sitt eget tankearbeid, og dette gjelder i særlig grad tankearbeid som er gyldig innenfor akademien:

Even when I carry out scientific work, an activity which I can seldom conduct in direct association with other men, I perform a social, because human, act. It is not only the material of my activity-such as the language itself which the thinker uses-which is given to me as a social product. My own existence is a social activity. For this reason, what I myself produce, I produce for society, and with the consciousness of acting as a human being.⁵⁹

Produksjon av forskning ble produsert for samfunnets skyld, som en fullkommen sosial handling, i likhet med produksjon i industrien. I begge tilfeller var det til fellesskapets interesse og skaperne av teori skulle ikke ha fordeler av eierskap til sitt verk som industriarbeidere ikke hadde.

---

⁵⁵ Alford 1995: 53-55

⁵⁶ Alford 1995: 35; 56

⁵⁷ Alford 1995: 64

⁵⁸ Alford 1995: 56

⁵⁹ Alford 1995: 56

3.3 Reform og åpning: IPR innført igjen

De første IPR-reglene i det moderne Kina ble først innført under reformatoren Deng Xiaopings ledelse i 1984, da Kina sluttet seg til WIPO (World Intellectual Property Organization), og ga folk rettigheter til å ta patenter på sine oppfinnelser. Kina forsøkte å artikulere ”Sosialistiske lover med kinesiske karakteristika”, og IPR var en av del av et større lovverk.⁶⁰ En ny lov kom på begynnelsen av 1990-tallet, og denne omfattet copyright for skrevne verk, noe som innebar at det nå ikke var tillatt å kopiere fra andres verk uten tillatelse. Loven hadde imidlertid en formulering som ga de som jobbet i samme arbeidsenhet som forfatteren tillatelse til å kopiere fra verket, (denne typen arbeidsorganisering var svært vanlig på denne tiden, og inkluderte derfor mange mulige plagiatorer). Dessuten var ikke de i samme arbeidsenhet de eneste som hadde denne rettigheten; statlige organer, som på den tiden omfattet mye av kinas politiske, sosiale og økonomiske liv, hadde rett til å lage uautoriserte kopier av verket i ”offentlig tjeneste”. I praksis var det svært få som var økonomisk ansvarlig for å kompensere for forfatterens tap på noen måte. De fikk en moderat støtte av staten, uavhengig av hvor mange eksemplarer av deres verk som ble solgt.⁶¹

USA og EU spilte en svært viktig rolle i å få dette regelverket innført globalt på 1980- og 1990-tallet. Særlig var forhandlinger med, og til dels trusler fra USA på 1980- og 90-tallet viktig for å få gjennomslag for et strengere regelverk i flere land, bl.a. Kina.⁶² TRIP-avtalen (Trade Related Aspects of Intellectual Property) setter et kvantitativt minimum for standarder i IPR beskyttelse, som omhandler regelverk innenfor patenter, copyright for programvare og elektroniske overføringer, og beskyttelse av kjente trademarks. Avtalen omfatter også at problemer rundt IPR skal løses i konflikthåndteringsmekanismen av WTO. Kina ble medlem av WTO i 2001,⁶³ og har formelt sett oppgradert sine IPR-lover slik at de samsvarer med TRIP (Trade Related Aspects of IPR) i WTO.⁶⁴ Det er imidlertid verdt å få med seg at selv om et internasjonalt regime for IPR oppsto etter press fra vestmaktene, fortsatte de mest utviklede landene som USA og land i Europa å bryte andre lands IPR-regler langt inn i det 20. århundret.⁶⁵

---

⁶⁰ Alford 1995: 69

⁶¹ Alford 1995: 78

⁶² Maskus 2000: 4

⁶³ Maskus 2000: 26

⁶⁴ Maskus 2000: 6

⁶⁵ Chang 2003: 85

3.4 Håndhevelse av IPR

Alford beskriver motstanden mot IPR-lover i Kina, med tre historiske faktorer: 1. Konfucianske læringsmetoder, der man skal kopiere andres arbeid (og evt. bygge videre på det), 2. En iboende forrækt og motvilje mot vestlige land som kolonimakt for å ha innført IPR-lovene, og 3. en ideologisk arv fra Mao-tiden, da copyright, patenter og trademark ble avvist på ideologisk grunnlag, som preget de nyere IPR lovene på 80- og 90-tallet.⁶⁶

Det var generelt lav interesse for patenter blant kinesiske selskaper i det første tiåret etter åpning og reformer ble innført. Dette var delvis på grunn av det høye antallet statlig eide selskaper som ikke så det som nødvendig ettersom de hadde liten konkurranse, men selv i siste halvdel av 80-, 90-tallet var det få selskaper som sørget for å skaffe seg slike rettigheter. Selv blant de små mindre pengesterke selskapene var patenter lite utbredt. Alford skriver: "If the intention of the Chinese patent law was to promote Chinese inventiveness, its success is thus far elusive."⁶⁷ Utenlandske selskaper som ble etablert i Kina, var altså de som hadde mest behov for et system av IPR-lover for å beskytte deres forretning. Dette kan skyldes at kinesiske forretningsmenn hadde et langt større nettverk, noe som er avgjørende for å lykkes i Kina.

Kina har lenge vært under press fra Washington for å få bukt med piratkopieringen, og i 1994 kom det retningslinjer fra Folkerepublikken Kinas regjering om å straffeforfølge de som er involvert i produksjon og distribusjon av "falske og mindreverdige varer". Det har vært et fåtalls dødsstraffer for piratvirksomhet, enkelte livstidsstraffer, i tillegg til noen hundre kortere fengselsstraffer. Straffene er, i følge en representant for USA, imidlertid så godt som ikke-eksisterende.⁶⁸

Håndhevelse av IPR-lover innebærer å balansere på en fin linje: På den ene siden er den statiske effektiviteten der svake IPR-lover innebærer marginale sosiale kostnader. På den andre siden er den dynamiske effektiviteten, som innebærer at det investeres i ny informasjon, og der den sosiale verdien av denne er større enn kostnadene ved å utvikle den.

Svake IPR-regler muliggjør stor tilgang til informasjon for brukere, men skaper få insentiver til å skape nytt intellektuelt eierskap. Sterke IPR regler skaper begrenset tilgang til ny informasjon for mange, men flere insentiver for innovasjon fordi eieren av idéene beskyttes. Et alternativ er at IPR skaper et system av posisjoner som minner om monopoli i

---

⁶⁶ Dimitrov 2009: 21

⁶⁷ Alford 1995: 84

⁶⁸ Alford 1995: 91

den forstand at forbrukerne må ut med midler for å skape ny forskning som de vil nyte godt av senere. Dette er mer gyldig for patenter enn copyrights som betyr å eie språklige formuleringer og trademarks som beskytter bruken av symboler.⁶⁹ På denne måten går penger fra forbrukere til investorer, og gjør at kostnadene til ny forskning og utvikling vil bli mindre. Kinas uttalte ambisjoner om å bli en verdensnasjon innen forskning og utvikling er en viktig grunn til deres økte fokus på IPR. Landet er i hovedsak interessert i å utvikle ny teknologi, noe som kan innebære interesse i flere patenter.⁷⁰

Intellektuell eiendom blir i Kina beskyttet av flere forskjellige instanser, noe som gjør det vanskelig å holde oversikt over hvordan reglene blir overholdt. Domstolene, administrative institusjoner, politiet og tollvesenet har alle myndighet til å håndheve IPR-regler. På grunn av denne bredden i hvem som håndhever reglene og hvordan de håndheves, er det lett å forestille seg at ingen av de ovennevnte instansene gjør jobben tilstrekkelig godt ettersom det er alles oppgave. For at håndhevelse skal være god, må den være kontinuerlig, gjennomiktig, med rettferdige prosedyrer, og med en håndhevelse som er konstant og forutsigbar. Den håndhevelsen som er gjennomiktig vil også gi innsikt i rettslige høringer og hvilke utfall rettssaker og søksmål får. Gjennomiktighet vil redusere faren for korrupsjon. Rettferdige prosedyrer er når lovene blir fulgt, og at de som føler seg forulempet kan få sin sak til retten eller et administrativt byrå.⁷¹

Studier viser at flere byråkratiske avdelinger, med vagt definerte ansvarsområder er et stort hinder for håndhevelsen av IPR-lovene. En annen sak er at selv om det er mye håndhevelse av IPR så er denne ofte ukoordinert, dupliserende, ineffektiv og upålitelig. Sentralmyndighetene er klar over denne duplikasjonen, men de lar den eksistere, fordi når aksjoner mot piratkopierte produkter skjer, er de ofte kampanjepreget, og for at aksjonene skal kunne gjennomføres raskt og effektivt, avhenger de av flere instansers innsats. Forsøk på å reformere dette systemet har så langt ikke vært vellykket. Byråkratisk tungroddhet betyr også at den kinesiske staten hovedsakelig er reaktiv. Den kan iverksette håndhevelse av IPR-lover når den blir tvunget til å gjøre det av en krise innenlands eller grunnet press utenifra. I den grad myndighetene iverksetter tiltak og utformer nye regler for mer effektiv håndhevelse, har dette vist seg å fungere best på nye områder, der byråkratiske strukturer ikke er så godt etablerte.⁷²

---

⁶⁹ Maskus 2000: 29

⁷⁰ Maskus 2000: 28-30

⁷¹ Dimitrov 2009: 6

⁷² Dimitrov 2009: 271-272

Andrew Mertha har et godt eksempel på hvor liten grad av konsekvent håndhevelse av IPR-lover som foreligger: Han mener det er ikke uvanlig at en butikk som selger DVD-er og CD-er tilbyr både en piratkopi og en lisensiert utgave av et produkt. Dette kan se ut som et nærmest formelt tiltak for å unngå represalier fra myndighetene, eller som en måte å omgå reglene på. Kina har tatt til seg mye av utenlandske råd og oppfordringer, men ofte ”på sine egne vilkår” Når press fra utenlandske myndigheter og offisiell kinesisk presse kommer i konflikt, pleier som regel den siste å få mest innflytelse. Et vitnesbyrd om kinesiske myndigheters manglende håndhevelse er en butikk som selger piratkopierte produkter, som har lokaler i en offentlig bygning, med det karakteristiske symbolet til det kinesiske kommunistpartiet med hammer og sigd på veggen.⁷³

Fordi intellektuelt eierskap er basert på informasjon, bærer det preg av å være et offentlig gode på to måter; det er ikke rivaliserende, dvs., det at en person bruker det gjør ikke at en annens bruk blir mindre av den grunn. Et merkenavn, en musikalsk utgivelse eller en bok kan brukes av flere individer samtidig. Et annen gode er at ingen kan egentlig ekskluderes fra å få tilgang til denne informasjonen. Ettersom intellektuell eiendom er verdifull, men lett kan kopieres til andre, vil det imidlertid alltid finnes snyltere som ikke gir noen økonomisk kompensasjon for den informasjonen de henter. Samtidig vil det ta lengre tid før man ser noe insentiv for å øke kostnadene for det å skape intellektuell eiendom.⁷⁴

Kinesisk historie bærer preg av kollektivistisk tankegang, etter påvirkning fra både konfucianismen og marxismen. Det har vært en rådende tanke om at en idé tilhører folket. IPR ble innført rundt det forrige århundreskiftet, men disse ble håndhevet svært lite effektivt. Da IPR-regler ble gjeninnført på 1980-, og 1990-tallet, hadde landet relativt liten erfaring med slike lover, og derfor et lite grunnlag å håndheve dem ut i fra. Dette er en viktig årsak til at det har vært mange brudd på IPR i Kina. Siden Kina nå har et ønske om å bli en av verdens ledende nasjoner innen forskning og utdanning, er det all grunn til å tro at de både vil beskytte sine egne patenter, og få sin egen akademiske forskning anerkjent av andre land. Akademikere og politikere hevder at Kina bare oppnå denne anerkjennelsen dersom de får bukt med all plagieringen, som innebærer et mer effektivt IPR-lovverk, og en annen universitetsstruktur enn den landet har hatt tidligere. Dette vil jeg diskutere nærmere i neste kapittel.

---

⁷³ Mertha 2005: 4

⁷⁴ Maskus 2000: 28

4 Analyse av plagieringsdebatten

Jeg vil i dette kapittelet vise at det blant viktige aktører som politikere og akademikere, er en svært utbredt oppfatning at maktstrukturelle og politiske forhold i Kina er årsaken til plagieringsproblemet. Bakgrunnsinformasjonen jeg har presentert hittil har vært for å gi en forståelse av hva som ligger til grunn for de argumentene som blir brukt i diskusjonene rundt både Wang Mingming og Wang Hui. Det er interessant at det er de samme argumentene som går igjen i diskusjonene av disse to tilfellene, til tross for at det er åtte år i mellom dem. I dette kapittelet er de mest representative argumentasjonsfeltene i denne debatten presentert i mindre underkapitler. Det er ofte de samme stemmene som uttaler seg innen for forskjellige av feltene, og flere av utsagnene glir over i flere forskjellige felter. Derfor er informasjonen sortert, for å gjøre det enklere å se de store linjene innen debatten. Jeg har analysert kilder fra internett, fordi der er det mulig å finne et bredt spekter av meningsutvekslinger, om folks oppfatninger av hva som foregår. Dette problemet diskuteres mye i Kina, og interessant nok er mange av nettsidene som er tilgjengelige i Norge ikke tilgjengelige i Kina. Helt siden åpning og reformpolitikken på slutten av 70-tallet, har det vært en gradvis endring mot et samfunn der makten ikke lengre er monopolisert av parti-staten. Den deles i stadig større grad mellom diverse politiske, sosiale og økonomiske aktører.⁷⁵ Det har blitt gjort mye forskning på framveksten av sivilsamfunnet i Kina, og det at den politiske kontrollen stadig blir løsere.⁷⁶ Det finnes flere medier som ikke lengre er statsstyrt, selv om det fortsatt utøves sensur på hva som offentliggjøres av informasjon. Plagieringsdebatten er et av mange felt hvor dette har kommet til sin rett; det er mange som uttrykker seg, og dette er helt tydelig et område der mange ytrer sin frustrasjon og misnøye over at universitetene har altfor nære bånd mellom de politiske myndighetene i landet og universitetsledelsen. Dette står i kontrast til den vanlige oppfattelsen av at mediene i Kina er statsstyrt, som er en ikke uvanlig fordom mange i vesten har.

Plagieringssakene mot h.h.v Wang Mingming og Wang Hui har likhetstrekk i og med at det er mange av de samme argumentene i de respektive debattene som fulgte i ettertid av at sakene kom fram. Jeg vil sammenlikne argumentene, ikke tilfellene. I begge tilfeller er det påstander om lav moral fra plagiatoren, at saken burde løses innad i academia – uten

---

⁷⁵ Zhang 2003: 10

⁷⁶ Yang 2003:407

medienes innblanding, og, at medienes interesse er for sterk. I begge tilfeller, ble også ordet plagiat byttet ut i nyhetsartikler; i Wang Mingmings tilfelle ble det hevdet at det han gjorde var ”å lære av andres arbeid”, og i Wang Huis var feilen han begikk ”å oppgi mangelfull kildehenvisning”. På grunn av denne omskrivingen i mediene var det flere som hadde en overbærende holdning til begge de to akademikerne.

Det mest fremtredende argumentet i begge tilfellene er imidlertid påstanden om at årsaken til det store omfanget av plagiering skyldes undervisningsmetoder ved universitetene og at det er for nære bånd mellom universiteter og politiske myndigheter. Det er svært interessant at det er en stor grad av enighet i dette synspunktet blant veldig mange av mine kilder, fra Wen Jiabao til anonyme bloggere på nettsiden Douban. Det er også svært bemerkelsesverdig at flere av internettssidene jeg har hentet informasjon fra består, mens andre blir slettet, selv om de i og for seg sier det samme, eller har ganske subtile forskjeller i innhold. Et eksempel er douban-siden hvor en blogger går i detalj på hvordan kommunikasjonen har gått internt i CASS (Chinese Academy of Social Sciences)⁷⁷ etter avsløringen av Wang Hui, hvor han også bemerker at Wang Hui fortsatt mottar en ”spesiell lønning” fra CASS, og at de er bånd mellom CASS, regjeringen og propagandadepartementet. Det kan tenkes at selv om kinesiske myndigheter aksepterer noen kritiske kommentarer til de politiske forholdene mellom universiteter og staten, godtar de ikke de som går så i detalj.

Plagieringsepisoden med Wang Mingming fra 2002 førte til en debatt der flere forskere hevdet at problemet skyldtes sosiale problemer som overdrevne ambisjoner om egne utgivelsespotensiale og kommersiell spekulasjon blant flere akademikere. Andre hevdet at den stadig synkende kvaliteten på akademikers arbeid skyldtes grådighet, og muligheter for økonomisk gevinst i den nye og raskt voksende markedsøkonomien. Det ble m.a.o. et spørsmål om akademisk integritet: Mange kritiserte Wang Mingming for hans ”moraliske feil”, men de overså samtidig institusjonelle problemer, som at akademisk mislighold skyldes mekanismer i kinesisk akademia som helhet, som f.eks. manglende evaluering fra fagfeller, dokumentering av kunnskap, og prosedyrer for utgivelser. Yin Jinan⁷⁸, professor i kunsthistorie ved Det sentrale kunstakademiet påstår dette og oppsummerer med at det har vært få reformer innad i det akademiske systemet i de siste tjue årene⁷⁹.

---

⁷⁷ CASS er den høyeste akademiske forskningsorganisasjonen for samfunnsfag og filosofi i Kina. Det er også det nasjonale senteret for omfattende studier. CASS har nære forbindelser med den kinesiske regjeringen.

http://bic.cass.cn/english/infoShow/Arcitle_Show_Cass.asp?BigClassID=1&Title=CASS

⁷⁸ Kinesiske tegn for navnet til prof. Jin Yanan sto ikke i artikkelen

⁷⁹ <http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

I Wang Huis tilfelle fra 2010, tar jeg utgangspunkt i Wang Binbins framstilling, og den debatten som fulgte i ettertid av hans avsløring. Wang Binbin har gått nøye til verks i beskyldningene om plagiat i Wang Huis avhandling, og legger fram en mengde empiriske bevis for at det er plagiert fra flere forskjellige kilder. Wang Binbins viktigste poeng er at kildehenvisninger er fraværende eller i beste fall mangelfulle i avhandlingen Wang Hui skrev. I følge Wang Binbins artikkel, bruker Wang Hui to måter å referere til sine kilder på; med uttrykkene *cankao*, (参考), ("konsultere", eller "lese for referanse"), og *canjian*, (参见), "jevnfør", (eller "se også"). Wang Binbins viktigste poeng er at Wang Hui bruker disse begrepene som om han foreslår verkene han referer til som tilleggs litteratur, og ikke litteratur han baserer tesene i sin avhandling på.

Wang Binbin oppsummerer det hele til at det er som om Wang Hui mener at det er han selv som er originalen, og at de andre verkene han referer til kan konsulteres for nærmere informasjon. Wang Binbin tillegger også Wang Hui å tenkt "store sinn tenker likt", og ut i fra denne tankegangen har han brukt de formen for referanser han har gjort.

Mange i denne saken har påstått at Wang Binbin har vikarierende motiver i sine anklager mot Wang Hui, og noe som er med på å underbygge denne påstanden er at Wang Hui er en kjent figur i den nye venstresiden. Wang Hui har kritisert myndighetene i Kina for å gå vekk fra sin sosialistiske grunnholdning, og fokusere for mye på hva som gjør landet rikt. Det hevdes fra flere forskjellige hold⁸⁰ at myndighetene har lettere for å forsvare seg fra høyresiden, og flere påstår derfor at Wang Hui er en vanskelig polemiker å hankses med, ettersom han tilhører den nye venstresiden. Det er flere som mener at den mye brukte retorikken om at "sosialismen med kinesiske karakteristika er ikke sosialistisk nok", er vanskelig for myndighetene å møte og det er mange spekulasjoner om hvorvidt det kan være politiske motiver som er årsaken til Wang Binbins polemikk mot Wang Hui.⁸¹ Flere kritikere foreslår at Wang Binbin har et ønske om å ramme en person som gjentatte ganger har kritisert partiet for deres markedsorienterte politikk, som særlig rammer de som er bosatt på landsbygda, ettersom forskjellen by og land er den som sterkes preger forskjellen på rik og fattig i Kina.⁸²

---

⁸⁰ Alle artiklene jeg har lest om denne delen av saken henviser til Granitestudio, som var tidlig ute med å lage en nyhetssak av hendelsen..

⁸¹ http://granitestudio.org/2010/03/25/noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism/#utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism og <http://chinageeks.org/2010/04/wang-hui-plagiarism-chinese-academia/>

⁸² (http://granitestudio.org/2010/03/25/noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism/#utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism) Granitestudio.org eies en amerikansk forsker på Qing-dynastiet bosatt i Kina.

Wang Binbin benekter å ha noen politiske motiver med sine anklager mot Wang Hui. I et intervju med *Nanfang Dushibao*, (南方都市报) (*Sør-Kinas storbyavis*) ble han spurt om det var konflikter mellom skolen (tankeretningen) han tilhørte og den Wang Hui tilhørte, og deres respektive interesser. Wang Binbin benektet dette med utsagnet: ”Hvilke skoler? Hvilke interesser?(...) Jeg har ingenting personlig imot Wang Hui.”⁸³

Wang Binbin har ført sin polemikk mot Wang Hui på grunnlag av en sak som er 25 år gammel. Rimeligvis blir det spekulasjon om hans motiver⁸⁴. Det er tross alt langt flere plagieringstilfeller i kinesiske academia som er langt mer dagsaktuelle enn Wang Huis avhandling fra 1985. Hvorfor skal akkurat denne saken få så mye oppmerksomhet, og ikke en mer dagsaktuell en, som for eksempel avsløringene Fang Zhouzi gjorde av Tang Jun (唐骏)? All oppmerksomheten Wang Hui-saken har fått viser at dette temaet har vært som glør som ligget og ulmet lenge. Wang Binbin kastet simpelthen bare bensin på glørne.

4.1 Språklig kritikk av Wang Huis avhandling

Wang Binbins artikkel er også preget av sterke motforstillinger mot Wang Huis tekst, fordi han gjentatte ganger beskriver språket som svært vanskelig å gjennomtrenge: ”I blant kom jeg til et avsnitt som skilte seg fra de andre i stil, og da var det plagiert fra en annen tekst... Som en oase i ørkenen, eller en plen etter et tornekrautt. Sånn var det, med et og annet forståelig avsnitt oppe i alt det obskure.”

Huise, (晦涩) (obskur), er et ord som går igjen i Wang Binbins beskrivelse av Wang Huis avhandling.⁸⁵ Det at anklagene går utover det som bare har med plagiering å gjøre hevder at Wang Binbins polemikk til å være motivert av noe mer enn bare motstand mot plagiering. Påstanden om at Wang Binbin har vikarierende motiver er også en faktor som har spilt en stor rolle i all sympatien Wang Hui har fått, ettersom angrepet mot ham er såpass hardt.

På internett siden Zuo'an Wenhua (左岸文化) (kultur på venstre bredd), skriver Zhou Shaoming (周少明) i artikkelen ”Skadene påført academia av Wang Binbins ’egen-disiplinering’” (王彬彬式 “私律” 对学术的危害) Artikkelforfatteren hevder at Wang Binbin setter en type ”Hatt” (begrep fra kulturrevolusjonen) på de fleste akademikere,

---

⁸³ (<http://www.peopleforum.cn/viewthread.php?tid=27405>)

⁸⁴ <http://chinageeks.org/2010/04/wang-hui-plagiarism-chinese-academia/>

⁸⁵ <http://www.infzm.com/content/42994>

inkludert ham selv, ved å gå så hardt ut mot Wang Hui. Denne artikkelen gir på mange måter gyldighet til påstanden om at anklagene mot Wang Hui er svært tynne ved at den tar for seg det at Wang Binbins kritikk i hovedsak handler om de tekniske feilene ved Wang Huis kildehenvisninger, ”Wang Binbin kverulerer over enhver detalj, og han marsjerte inn i et mørkt landskap; landskapet for akademisk standard.”⁸⁶

Motargumentene mot Wang Binbin ble tilsynelatende sterkere pga at han bruker så mye plass på å gå i dybden på hvor ugjennomtrengelig Wang Huis tekst er bygd opp. Dette er også et skritt vekk fra det som er hans fokusområde, og gir derfor gyldighet til at Wang Binbins anklager er motivert av noe annet enn bare motstand mot plagiering.

4.2 Et spørsmål om definisjon av hva plagiering er?

Som jeg skrev i kapittelet for IPR i Kina, er det vage regler for copyright i Kina, og som jeg skal vise, står det sentralt i denne debatten at det er mye uenighet i å fastslå skyldspørsmålet om det Wang Hui og Wang Mingming kan kalles plagiering eller ikke. Ordvalget i anklagene og kritikken mot kinesisk akademia er som kjent ”plagiering”, men i anklagene og kritikken av Wang Hui, er det tilsynelatende forskjellige oppfatninger om hva plagiering er. Upresis kildehenvisning er ikke det samme som plagiering, hevder mange: En ikke navngitt kilde i Institutt for kinesisk på Beijing University, sier at akademia har problemer med kildehenvisninger, og at det er problemer med den akademiske standarden, men ikke at det kan kalles plagiering.⁸⁷

Dette gjør skyldspørsmålet i anklagene mot Wang Hui litt diffust: Kina har uklare praksiser for håndhevelser av IPR, særlig innen akademia. Tanker og formuleringer, som har tekster som ferdig produkt, som beskyttes av Copyright-regelverket, i motsetning til innen kommersiell produksjon, som beskyttes av patent. Som jeg skrev i kapittelet om IPR i Kina, er det mer fokus på beskyttelse av patenter i kommersiell produksjon enn av copyright i akademia. Wang Hui har høy internasjonal anerkjennelse, og det har vært mange som har uttrykt sin støtte til ham. I et brev signert av mange internasjonale akademikere, (bl.a. flere amerikanske som oftest er blant de krasseste kritikerne av kinesisk plagiering), står det bl.a.: ”Boka ble skrevet på et tidspunkt da den akademiske standarden var svært annerledes fra det den er i dag (...) Og dessuten at det Wang Hui har sitert er i hovedsak det historiske og

---

⁸⁶ <http://www.eduww.com/Article/201009/28398.html> (min oversettelse)

⁸⁷ <http://globalvoicesonline.org/2010/07/12/china-wang-huis-plagiarism-scandal-international-turn/>

teoretiske bakgrunnen, og ikke forfatterens hovedargumenter.”⁸⁸ Det er ikke uvanlig at amerikanske akademikere er blant de krasseste kritikerne av plagiering i kinesisk akademisk. I dette tilfellet var utfallet omvendt; det var en bred oppslutning rundt kravet om at anklagene mot Wang Hui måtte frifinnes, under påstanden om at regler ikke skal ha tilbakevirkende kraft.

I støttebrevet står det at:

”Det går mot vanlig praksis, det Nanfang Ukeavis gjorde, å publisere en så lang artikkel som anklager noen uten å gi bevis... Wang Hui er ”tiltalt for plagiering”, og at ingen har funnet noen indikering på plagiering, uansett hvor løst ordet er definert.”⁸⁹

Når Wang Binbin ble konfrontert med motargumentene i all støtten Wang Hui har fått, bl.a. brevet fra de internasjonale akademikere, og en artikkel i *Beijing Qingnianbao*, svarte Wang Binbin:

”I følge dem (de internasjonale akademikere) burde ordet ’plagiering’ slettes fra ordboka, og det å plagiere bør bli legalisert. Når det gjelder *Beijing Qingnianbaos* artikkel, står jeg på min rett til å saksøke dem.”⁹⁰

Zhou Shaoming argumenterer ut i fra et juridisk perspektiv, og skriver at denne typen ”egendisciplinering av akademisk”, som Wang Binbin driver kan være skadelig. Han tar utgangspunkt i Kinas IPR-lover, og skriver at det er klare regler for kildehenvisninger. Dette ble etablert allerede i den første loven om copyright fra folkerepublikken Kina fra 1984. I følge dette regelverket for copyright for bøker og tidsskrifter, utstedt av Kulturdepartementet 15. juni 1984, må man, når man siterer, indikere tydelig forfatterens navn og verkets tittel på en rimelig måte. Zhou Shaomings utspill sammenfaller med Alford (se kapittel om IPR i Kina), men han tar ikke opp det Alford presiserte om at kolleger til den som har utgitt verket, eller statlige instanser står svært fritt til å bruke det som står i teksten, og at krav til kildehenvisning ikke er like strengt i disse tilfellene. Zhou Shaoming skriver at det har kommet nye lover om copyright i 1990, 2001 og 2010, men også i disse mangler det klare definisjoner av hva reglene og omfanget av kildehenvisninger.

Wang Hui skrev navn på forfatteren og verket han refererte fra, men gjorde det ved å bruke en litt unøyaktig referansemåte. Zhou Shaoming oppsummerer det hele ved å si at; ”i

---

⁸⁸ <http://globalvoicesonline.org/2010/07/12/china-wang-huis-plagiarism-scandal-international-turn/>

⁸⁹ Dette er et felt der det interessant nok er enighet mellom amerikanske akademikere, som vanligvis kritiserer kinesisk akademisk for plagiat, og den kinesiske avisen *Beijing Qingnianbao*. (min oversettelse)

⁹⁰ <http://www.peopleforum.cn/viewthread.php?tid=27405> (min oversettelse)

følge Kinas lover, er det feil å si at det er utilstrekkelig å si at *canjian*, (”jevnfør” eller ”se også”), ikke kvalifiserer som kildehenvisning.”⁹¹

Skyldes uenigheten om hvorvidt Wang Huis bruk av kilder kvalifiserer til plagiering en kombinasjon av et litt uklart regelverk, en enda mindre klar måte å håndheve reglene på? Det er en bred enighet om at plagiering er feil, men det ser ut til å være litt uenighet rundt hva som definerer plagiering. Den kinesiske læringstradisjonen er preget av en lang tradisjon med utenatføring og resitering (formodentlig uten å måtte oppgi kilder) ved eksamen, noe jeg kommer nærmere inn på i argumentasjonsfeltet under.

4.3 En selektiv bruk av konfucianske verdier?

”Akademikere som plagierer kan like gjerne selge sjela si”(Lin Yusheng⁹²)

Det er svært vanlig blant dem som kritiserer kinesisk akademia for mye plagiering å bruke Konfucius’ etikk som argument for at det er moralsk feil å plagiere. Dette gjelder både de som uttaler seg om Wang Mingming, Wang Hui, eller kinesisk akademia generelt. Selv om konfucianismen er til dels vag og har en ideologi som kan være vanskelig å definere, har den også vært den sterkeste moraliserende, eller kilden til etisk atferd i Kinas historie. Kent Ewing, journalist i *Asiatimes*, beskriver fenomenet plagiering i kinesisk akademia, og titulerer sin artikkel “Betraying Confucius: Academic fraud in China”. Artikkelen handler om plagiering i Kina generelt, og Ewing mener at plagieringen skader Kinas omdømme internasjonalt, og at kinesisk forskning ikke vil bli anerkjent. Han konkluderer med en referanse til sin egen overskrift: “Confucius would weep”.⁹³

Begrepet *de* (德), (dyd) står sentralt i konfucianismen. Og begrepet *daode* (道德), (moral; etikk) brukes fortsatt mye i dagens Kina for å fremme moralsk adferd, med en klar henvisning til konfucianismen. Ettersom det var embetsmenn (som var utdannet i konfuciansk tradisjon), og ikke prester som var ansvarlige for moralsk oppbygging, var det naturlig at det var regnskapsbøker, og ikke bønnetekster som fikk ansvaret for å ivareta moralsk atferd.⁹⁴

Dydig atferd, (slik den blir beskrevet i konfuciansk tradisjon), er et begrep som blir tillagt en svært konkret betydning i denne sammenhengen: Professor Lin Yusheng, er en sterk

---

⁹¹ <http://www.eduww.com/Article/201009/28398.html> (min oversettelse)

⁹² <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html> (min oversettelse)

⁹³ <http://www.atimes.com/atimes/China/LA21Ad01.html>

⁹⁴ Bakken 2000: 266

bidragsyter i plagieringsdebatten rundt Wang Hui. Han går både i bredden og dybden av problemstillingen rundt Wang Hui og plagiering i Kina generelt i artikkelen "Lin Yusheng diskuterer Wang Hui – saken: Qinghua University bør ta på seg det politiske og moralske ansvaret". ("林毓生论汪晖事件：清华大学应负起政治与道德责任", (*Lin Yusheng lun Wang Hui shijian: Qinghua daxue ying fuqi zhengzhi yu daode furen*), Lin Yusheng siterer det Konfucianske verket *Yijing* (周易) når han argumenterer for hvorfor plagiering er uetisk; "En nobel mann oppnår en god karriere, derigjennom ved at han med dydighet er trofast og ærlig, lojal og troverdig". Lin Yusheng uttaler også at en som plagierer andre respekterer dem ikke, og respekt er basis for dyd. I tillegg til at plagiering er en måte man "mister sin godhet på", er det ødeleggende for akademisk orden.⁹⁵

Ge Jianxiong⁹⁶, professor og direktør ved Senteret for studier av historie og geografi ved Fudan University, er enig at plagiering reflekterer en persons moralske status. Han uttalte i 2002 at Wang Mingming burde ha visst bedre, ettersom han var professor og veileder for doktorander ved det prestisjetunge Beijing University.⁹⁷

De som plagierer mangler i følge disse debattinnleggene det konfucianske idealet dyd. Dette er problematisk fordi Konfucius jo selv var en tilhenger av å resitere tidligere skrifter, og den skolaske arven etter ham er basert på nettopp dette.

"It's hard to imagine that students who have grown up in such a corrupt academic atmosphere would inherit the academic essence, and carry on pure Confucian principles in their academic research." Yang Yusheng⁹⁸

Kritikere av det kinesiske utdanningssystemet, mener ofte at læringsformen, som er basert på utenatpugging, er en av de viktigste årsakene til plagieringen. Dette er imidlertid en læringsform som Konfucius var tilhenger av, blant annet fordi den var viktig i en persons dannelse og på den måten for utviklingen av vedkommendes dyd. Det som i dag kalles plagiering er simpelthen den tradisjonelle kinesiske måten å studere på før IPR systemet, som krever kildehenvisninger, ble innført. På denne måten oppstår det en konflikt mellom Kinas tradisjonelle moralsyn, og det nye lovverket av IPR.

---

⁹⁵ <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html>

⁹⁶ Navnet Til professor Ge sto ikke oppgitt med kinesiske tegn

⁹⁷ <http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

⁹⁸ Navnet Til professor Yang sto ikke oppgitt med kinesiske tegn
<http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

4.4 Strukturelle problemer ved kinesiske utdanningsinstitusjoner?

Maktrelasjoner utgjør i stor grad kjernen av de fleste argumenter i denne saken, dette argumentet kommer fra alle lag av deltakere. Som jeg skal vise er det en bred enighet blant mange om at plagiering er en type feil som kunne ha blitt gjort av hvem som helst i akademien.

I likhet med kjølvannet av Wang Mingming-saken, oppsto det også spørsmål om hvorvidt organisatoriske strukturer ved kinesiske universiteter er årsaken til plagiering også i Wang Hui-saken. Professor Lin Yusheng påpeker at strukturelle svakheter ved universiteter i Kina er en av årsakene til at det foregår så mye plagiering der: Han sammenlikner kinesiske universiteter med de i USA, og sier at en vesentlig forskjell er at ved universiteter i USA er det forskjeller i ansvarsområdene mellom administrativ og akademisk enhet.⁹⁹

I både Wang Hui og ang Mingmings tilfelle, kom avisa *Beijings ungdom* med en uttalelse som var til støtte for den som er anklaget for plagiering. I Wang Hui tilfelle går avisen hardt ut mot Wang Binbin i artikkelen ”Wang Binbins agitasjon, og dens trussel mot kinesisk akademien”.¹⁰⁰: ”Denne typen angrep kunne vært gjort mot hvilken som helst tekst, og omtrent hvilken akademiker som helst”. Dette argumentet tar utgangspunkt i hvor stort omfanget plagiering i kinesisk akademien er. Både Wang Mingming og Wang Hui er internasjonalt anerkjente akademikere. Det er ikke usannsynlig at de er nyttige som sydebukker nettopp fordi de er så kjente.

I debatten rundt Wang Mingming i 2002 var det flere forskere som hevdet at problemet skyldtes sosiale problemer som overdrevne ambisjoner om ens eget utgivelsespotensiale og kommersiell spekulasjon. Det ble m.a.o. et spørsmål om akademisk integritet: Mange kritiserte Wang Mingming for hans ”moralske feil”, men også de som samtidig overså institusjonelle problemer som at akademisk mislighold skyldes mekanismer i kinesisk akademien som helhet, bl.a. evaluering, dokumentering av kunnskap, og prosedyrer for utgivelser.¹⁰¹ Det er en utbredt holdning om at plagiering er sosiale problemer som skyldes strukturelle trekk, som hvordan universitetene er organiserte og hvordan essensielle kontrollmekanismer for å hindre denne typen ukultur mangler.

---

⁹⁹ <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html>

¹⁰⁰ <http://chinageeks.org/2010/04/wang-hui-plagiarism-chinese-academia/> (Chinageeks er en åpen internettside for Kina-interesserte. Den er høyt anerkjent av flere av verdens ledende nyhetshus.

Redaktøren heter C. Custer, og jeg siterer flere av hans uttalelser i dette kapittelet)

¹⁰¹ <http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

4.5 Saken må løses innad i akademia (Xuejie nei学界内)

Som nevnt i introduksjonsskapittelet er den eneste uttalelsen Wang Hui har kommet med at han håper dette problemet kan løses ”innad i akademiske sirkler, (*Xuejie nei*)¹⁰², og at han håper at det kan tydeliggjøre situasjonen”¹⁰³. Dette har skapt flere reaksjoner, og det er flere som hevder¹⁰⁴ at akademikere oppfører seg som om de sitter trygge på innsiden av sine sirkler, og håper at noen på innsiden skal vokte dem fra angrep og påstander om mislighold utenfra.

Plagiatmotstanderen Fang Zhouzi, (方舟子) er svært profilert i Kina. Han gikk hardt ut mot Wang Mingming på sin blogg, går også hardt til verks mot Wang Hui. I innlegget *Wang Hui chao bu chao, Xiao xuesheng dou zhidao*, (汪晖抄没抄, 小学生都知道), (Om Wang Hui har plagiert eller ikke, det vet selv barneskoleelever), skriver han at Wang Huis plagiering er så simpel og lavmåls at selv barneskoleelever ville være i stand til å avsløre det. Han ser likheter mellom akademisk arbeid og måten barn gjør sitt skolearbeid på, og bruker derfor et eksempel der elever i fjerde klasse var blitt grepet i å skrive av hverandres arbeider, og sier at på bakgrunn av dette ville de være i stand til å avsløre Wang Huis arbeidsmetode. Wang Hui har skjøvet ansvaret *over på akademiske sirkler* i håp om at dette skal bli ”gjennomsiktig” (at han blir renvasket). Fang Zhouzi anerkjenner imidlertid Wang Huis bidrag til forskningen på Lu Xuns litteratur, men minner om at Lu Xun selv skrev om folk som plagierte at de var ”samfunnets berme”.¹⁰⁵

En annen stemme på Fang Zhuozis forum Ny Tråd (新语丝Xinyusi), som simpelthen bare kaller seg ”Corrupt Office”, (kanskje for å tydeliggjøre sitt poeng om forholdene ved universitetene i Kina), sier at ”Det som er latterlig er at Wang Hui gjemmer seg i utlandet, styrer hele debatten med fjernkontroll og håper at noen fra ”innsiden av akademiske sirkler” skal hoppe fram og ”tydeliggjøre” hele situasjonen”. Han sier videre ”Jeg mener denne type handlinger faller ned på et nivå som ikke akkurat er på høyde med det motet Lu Xun utviste”. ”Enhver som innehar en posisjon ved et universitet i Kina bør være nervøse, for dette kan skade universitetenes rykte, men fram til nå har det ikke vært en lyd. Kina har ingen

---

¹⁰² Denne betegnelsen, som betyr direkte oversatt noe slikt som avgrenset til akademia er i min tolkning med på å framstille akademiske miljøer som utilgjengelige for andre fordi de har en slik avgrensning

¹⁰³ <http://granitestudio.org/2010/03/25/noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism/> (min oversettelse)

¹⁰⁴ <http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui11.txt>

¹⁰⁵ <http://www.xys.org/xys/netters/Fang-Zhouzi/blog/wanghui.txt> (min oversettelse)

uavhengig akademisk stemme med en viss prestisje som kan stå fram på eget initiativ og rydde opp i dette problemet.”¹⁰⁶

Det kinesiske utdanningsvesenets historie har gitt det en del karakteristiske trekk som har forblitt relativt uendret til tross en rekke reformer. Det er flere som mener at mekanismer for kontroll i kinesiske akademiske miljøer er lukket, med lite innsyn for de som står utenfor, og at det er nettopp denne lukketheten som gjør at det er liten tillit til systemet. Det er mange forskjellige uttalelser som alle insinuerer det samme: Er kinesisk akademia et lukket miljø som alle utenfor nektes innsyn i?

”Det finnes ingen representant for kinesisk akademia som kan tale rettferdighet offentlig” (Professor Lin Yusheng, Chinese University Hong Kong).¹⁰⁷

Det er bidragsyttere i disse diskusjonene som mener at det er feil av mediene i det hele tatt å blande seg borti disse sakene, og at de burde løses innad i akademiske sirkler, underforstått uten at andre enn de som er på innsiden av disse sirklene deltar. Det er flere som hevder at akademia bør være lukket for medienes innsyn, ut i fra en oppfatning om at det er kun er akademikere som har tilstrekkelig kompetanse til å kunne uttale seg om dette.

I støttebrevet fra den internasjonale gruppen akademikere heter det også at dette er ”angrep fra mediene og at slike angrep er vanlige i tider med store sosiale og økonomiske forandringer.” De legger også vekt på at Wang Hui er en internasjonalt anerkjent akademiker. ”Mediene har angrepet Wang Hui, og det neste logiske skrittet deres er å angripe universitetet i seg selv”. Og at ”Det er en konspirasjon mellom trykte medier og internettmedier, som har frambrakt en uhindret krig som ødelegger akademias integritet.”¹⁰⁸ Mange mener også at medienes rolle i debatten er for stor, og preger den for mye. Det er heller ikke uvanlig at folk synes det er problematisk at mediene blander seg inn på den måten de gjør, og at de har en forhåndsdømmende effekt i saken:

Det voksende gapet mellom akademia og offentligheten har blitt misbrukt av mediene i deres forsøk på å manipulere ”folkets psyke”, noe som er feil av dem, fordi mediene ikke kan krysse linja til akademia fordi de ikke har tilstrekkelig innsikt i den til å fungere som dommer. Den typen ”medievold”, som pressen har utøvet mot akademia i den siste tiden vil komme i veien for akademisk uavhengighet og fritenkning, og vil derfor bestemme fremtiden til akademia. (Tai Fei, Blogger)¹⁰⁹

---

¹⁰⁶ <http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui11.txt> (min oversettelse)

¹⁰⁷ <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html> (min oversettelse)

¹⁰⁸ http://book.ifeng.com/culture/whrd/detail_2010_07/09/1744186_0.shtml (min oversettelse)

¹⁰⁹ <http://www.douban.com/group/topic/10784621> (min oversettelse)

Flere kinesiske akademikere har jo på eget initiativ gått til mediene for å fremme sitt syn på saken. Også blant flere bloggere som kritiserer akademien for å ha nære forbindelser med politiske myndigheter, er det meninger om at mediene ikke må blande seg inn i denne saken. Forsvarere av de som er siktet for plagiering mener rimeligvis at mediene ikke skal skrive om dette, men også blant de som går hardere ut mot Wang Hui og Wang Mingming er det de som synes at de må ta konsekvensene av det de har gjort, vil allikevel ikke at mediene skal gå så hardt ut som det de har gjort, som for eksempel Wang Xiaosheng (王晓生).¹¹⁰

4.6 "En uavhengig granskningskomité må til for å løse dette!"

Mange forsvarer Wang Hui ved å påpeke at feilene skyldes manglende eller upresis kildehenvisning, snarere enn intendert plagiering, og at oppgaven med å finne ut av dette bør ledes av en uavhengig akademisk granskningskomité. Oiwan Lam, journalist i Globalvoicesonline bemerker at verken CASS (Chinese Academy of Social Sciences) eller Qinghua University har kommet med noen representant til en evt. granskningskomité, og at denne bør bestå av "oversjøiske" akademikere og at denne burde offentliggjøre granskningen og ivareta prosessen, inkludert hvert enkelt komitémedlems meninger om saken.¹¹¹ Det er flere som mener at en uavhengig granskningskomité må opprettes for å definere Wang Huis arbeid som fusk eller ikke.

Professor Lin Yusheng kommer med lignende uttalelser, når han forlanger at "ledelsen ved Qinghua University bør sette ned en uavhengig komité til å granske saken mot Wang Hui, eller så bør de gå av."¹¹²

Det er et gjentakende trekk i kritikken mot kinesisk utdanningsinstitusjoner at det ikke har blitt satt i gang noen granskningskomité, eller at noen ved instituttet ved Qinghua University i det hele tatt har uttalt seg om saken. Indirekte sier dette utsagnet at Kinesisk akademien trenger hjelp utenifra for å løse dette problemet. Dersom en granskningskomité fra USA (oversjøis) skal undersøke dette problemet, vil det ikke usannsynlig krenke det kinesiske akademias suverenitet.

---

¹¹⁰ http://book.ifeng.com/special/wanghuichaoxi/content-0/detail_2010_07/12/1757469_0.shtml

¹¹¹ <http://globalvoicesonline.org/2010/07/12/china-wang-huis-plagiarism-scandal-international-turn/>

¹¹² <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html> (min oversettelse)

4.7 Maktstrukturer ved kinesiske universiteter

”Chinese universities are places of hierarchy, control and power struggles, where personal networks outweigh academic ability.” (Steven Kuo, the Guardian)¹¹³

Som jeg skrev innledningsvis, er strukturene rundt ansettelses-, og arbeidsforhold ved universiteter det mest dominerende i kritikken av kinesisk akademia, og i mange mener at disse forholdene er en av de viktigste årsakene til plagieringsproblemet. Dette synspunktet er også det som går igjen sterkest på tvers av alle meningsbærerne, eller representantene, i diskusjonene. Det fremmes av professorer, studenter, bloggere, medier fra både Kina og utlandet, t.o.m. selv fra Kinas høyeste politiske hold(!) Fra internasjonal presse er debatten preget av et bredere perspektiv, som i langt større grad fokuserer på maktstrukturer, og det er ikke overraskende skrevet med mindre emosjonelt trykk enn det artikler fra Kina som står langt nærmere plagieringskonflikten, ofte er preget av.

I artikkelen ”Widespread academic fraud may hamper a drive for innovation”, i *The Economist*, heter det at president Hu Jintao (胡锦涛) ofte snakker med kraft om at landet må fremme sin innovasjon, men, som det kommer fram av tittelen, all den plagieringen landet strever med er et hinder for dette.¹¹⁴ Steven Kuo i *The Guardian* hevder i artikkelen *Understanding China's academic woes* at et uavhengig, fritt og kritisk akademia ikke eksisterer i Kina. Han skriver også at kinesiske universiteter er modellert etter offentlige tjenestefunksjoner, der de fleste som er i ansvarsposisjoner er partimedlemmer, ikke skolerte akademikere. Dette gjør at universitetene ikke fremmer akademisk forskning, der kvalitet er det ultimate kriteriet for anerkjennelse, men snarere er de et sted der hierarki, patron-klientforhold, kontroll og maktspill står viktigere enn akademisk troverdighet. Dette synet er altså svært utbredt. Kuo viser også til en kommentar fra Kinas statsminister, Wen Jiabao, om at landets universiteter må forandre seg vekk fra å yte sivile tjenester for regjeringen, og bli til forskningssentre. Denne uttalelsen møter motstand fra godt etablerte interesser i partikongressen og Folkets politisk rådgivende komité. De hevder, i følge Kuo, at verdien på kinesisk utdanning og effektiviteten ved universitetene vil bli mindre dersom universitetene frigjøres fra myndighetsstrukturen.

Kuo hevder også at kinesiske universiteter fortsatt er modellert etter embetseksamen, der de som bestemmer er partimedlemmer, ikke akademikere. Han skriver at de forsøk han gjør på å få svar fra kinesiske akademikere om akademisk liv og virke blir møtt med suking,

---

¹¹³ <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2010/aug/21/understanding-chinas-academic-woes>

¹¹⁴ <http://www.economist.com/node/16646212/>

og dernest et utsagn som sier noe slikt som ”du forstår ikke Kina”, til nærmest uunngåelige anklager om vestlig imperialisme.¹¹⁵

Det er interessant at det er uvanlig at representanter for kinesisk akademisk utdanning ytrer slike oppgitte, eller lett resignerte holdninger over journalister som undersøker dette problemet. Det er svært sjelden at slike holdninger kommer på trykk.

En blogger som kaller seg Hr. Xingting (行庭先生), påstår at ut ifra mengden oppmerksomhet denne saken har fått, at den handler mest om politisk ideologi, og at det er nære bånd mellom regjeringen og CASS. Han mener man kan se det ut ifra det at det er taust både fra Qinghua og CASS. ”CASS er direkte underlagt regjeringen, og denne saken må ha gått igjennom visedekanen eller en med tilsvarende posisjon som har rapportert, og fått instruksjoner fra propagandadepartementet.”¹¹⁶ Denne bloggeren påpeker i min tolkning at det er CASS som er selve knutepunktet mellom akademisk utdanning og politiske myndigheter. Når han så går i detalj i sine spekulasjoner om hvordan kommunikasjonen har gått mellom politisk ledelse og forskningsinstitusjonen, er det for å belyse hvordan apparatet i denne alliansen fungerer internt når de beskytter seg fra press fra mediene, som i tilfellet til Wang Hui.

Yau Shing-tung, professor i matematikk ved Harvard University, er kjent for sine skarpe kritikker mot kinesisk akademisk utdanning. I et intervju med *China Daily - Hong Kong-utgaven*, hevder han at under det rådende systemet er det nære bånd mellom det å utføre forskning og det å ha en offisiell posisjon. Dette er fordi det også er nære bånd mellom politiske myndigheter og ledelse ved institutter og fakulteter, og politiske strukturer som gjør at akademikere kan lett forfremmes til å få jobb i den politiske administrasjon, uten at han forklarer dette nærmere. Yau mener også at de som har blitt anklaget for plagiering ofte søker beskyttelse av offisielle embetsmenn. Yau hevder videre at CASS er mektige nok til å ha sterk innflytelse på myndighetene på spørsmål om utdanning og forskning. Han mener også at den innflytelsen de har er basert på det at de er akademikere, ikke fordelene av hvilke tiltak eller prosjekter de foreslår. Spesielt unikt for Kina, hevder Yau, er at det har vært en tradisjon at hvis fire akademikere sammen skriver et samlet brev til Sentralkomiteén, kan det komme i hendene på et regjeringsmedlem på det høyeste nivået.¹¹⁷

Dersom dette er riktig, innebærer det at forholdet mellom institusjonen CASS og sentrale politiske myndigheter gjør at de som har tilknytning til CASS kan få svært spesielle

---

¹¹⁵ <http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2010/aug/21/understanding-chinas-academic-woes> (min oversettelse)

¹¹⁶ <http://www.douban.com/group/topic/13227804/> (min oversettelse)

¹¹⁷ http://www2.chinadaily.com.cn/hkedition/2010-06/02/content_9919871.htm

fordeler, eller til og med spesiell beskyttelse mot straffetiltak. Slik det blir beskrevet av kildene i denne diskursen, fungerer CASS som et slags bindeledd mellom sentrale myndigheter og universitetene. I tiden før 1911 var det også sterke bånd mellom det kinesiske embetsmannsverket og universiteter.

En annen stemme, Tangzhi Wenji (汤之问棘), hevder at ikke bare er det en allianse mellom CASS og myndighetene, men også at Wang hui ble hadde fordeler av sine kontakter som gjorde at han fikk jobben på Qinghua University. Han sier også at lederen for Instituttet for litteratur og rektoren på Qinghua University, begge bør gå av fordi de ikke har i verksatt noen uavhengig granskningskommisjon, og han hevder å vite at Wang Hui fortsatt mottar dessuten ”spesiell lønning” fra regjeringen.¹¹⁸

”Wang Hui står fortsatt på listen over de som mottar spesialgasje fra state council, noe som er et tegn på full støtte til ham.”¹¹⁹ (Professor Lin Yusheng, Chinese University of Hong Kong)

Det er offentlig kjent at forskningsinstitusjonen CASS er underlagt sentrale politiske myndigheter, men dette blir brukt som et argument for å belyse de nære politiske båndene mellom universitetene og statsadministrasjonen, og hvordan disse båndene utgjør en allianse som fungerer som politisk korrupsjon fordi den beskytter akademikere som er anklaget for mislighold. Uavhengige kilder¹²⁰ hevder å vite at Wang Hui fortsatt mottar spesiallønn fra CASS, og de tolker dette som bevis for at saken er avsluttet innad i et lukket akademisk system, eller at han beskyttes av sine forbindelser, *sin guanxi* (关系).

Wen Jiabaos utspill kan tolkes som et insentiv for å frigjøre utdanning fra å ha den posisjonen den har i dag, som direkte underlagt statsadministrasjonen. Det vil i så fall innebære store endringer i det kinesiske utdanningssystemet, og høyst sannsynlig staten også. Det ville ikke være første gang det er sterke uenigheter innad i den politiske administrasjonen i Kina, men i dette tilfelle er det svært interessant at det er enighet mellom topp og bunn; statsministeren og anonyme bloggere. Statsapparatet er stort, og det er mange som har sterk interesse av at det eksisterende systemet består.

4.8 ”USA må være idealet for hvordan universiteter skal være organisert”

---

¹¹⁸ <http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui17.txt>

¹¹⁹ <http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui16.txt> (min oversettelse)

¹²⁰ <http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui16.txt>

“The fact that officials in charge of academic issues naturally become academic authorities and leaders in their fields of study is a problem. The academic board should consist of top scholars, not of officials with an academic background.” (Prof. Jin Yanan)¹²¹

Professor i kunsthistorie ved Beijing Academy of Fine Arts, Jin Yanan, sammenlikner Kina med USA, og mener den første hadde hatt mye å tjene på å bli mer som den andre. Den viktigste grunnen han oppgir bak dette synspunktet er at han mener at i Kina er det akademiske autoriteter, eller offisielle tjenestemenn, som vedtar akademiske regler. Han mener dette er et problem fordi det skader forskningen. Han hevder at det i USA er en langt større autonomi ved universitetene. Der bestemmer fagfeller og instituttet over forfremmelser og ansettelses, og ikke minst over hva som kommer på pensum. Han utdyper det med å forklare at det faktisk er at det er embetsmenn, altså offentlige tjenestemenn, som er i ledelse ved Kinas universiteter. Professor Lin mener at de akademiske rådene bør bestå av akademikere som er skolerte innenfor det feltet de er ansvarlige for å administrere, og ikke embetsmenn og byråkrater, selv om disse har med noe akademisk bakgrunn. Lin Yusheng hevder videre at dette systemet er en av årsakene til at plagiering er så utbredt som det er. ”Uten reformer i academia er plagiering uunngåelig.”¹²²

Lin Yusheng påpeker at i tillegg til administrative spørsmål, er instituttledelsen i USA også ansvarlige for pensum. Dette er en forskjell han legger vekt på fordi den kinesiske utdanningsmodellen har et annet system for læring, bl.a. med standardiserte prøver. Flere kinesiske akademikere hevder at Kina må bli som USA i måten universitetene er organiserte på fordi de mener det er den eneste måten å få realisert et system med friere og mer uavhengig forskning på. Indirekte er dette en måte å undergrave tilliten til kinesiske utdanningsinstitusjoner.

4.9 Et manglende system for vurdering av fagfeller

Professor Yin Jinan hevder doktorgradssystemet som gjaldt i 2002, da Wang Mingming ble dømt, har forblitt uendret siden Kinas reform- og åpningsperiode begynte. Han mener at det er alt for enkelt å bli forfremmet, mest fordi det ikke eksisterer et skikkelig system for fagfellevurdering av doktorgradsavhandlinger og akademiske artikler. Videre påstår han at doktorgradskandidater oppnår sin grad etter tre års studier, og at i løpet av denne korte tiden kan de umulig produsere kvalitetsarbeider. Dessuten får de stillinger som assisterende

---

¹²¹ <http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm> (min oversettelse)

¹²² <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html> (min oversettelse)

professorer to år etter at de disputerte, og professorer fem år senere. I løpet av disse årene er de påkrevet å skrive to bøker. Han påpeker hvor vanskelig det er å gjøre den dyptgående forskningen som kreves for å få til dette arbeidet, og at de som er i denne arbeidssituasjonen nærmest med nødvendighet må plagierte fra andres arbeider for å få til dette under et så kort tidsspenn. Denne ordningen er ikke unik for Kina, men professor Yin bruker den allikevel som argument for å ytre sin frustrasjon over det kinesiske utdanningssystemet, som om det går automatisk i forfremmelsene der, i motsetning til vestlige universiteter der stillinger lyses ut og konkurranseutsettelsen er langt større.¹²³ Dette er en kontrast til det Steven Kuo skrev fra sitt perspektiv utenfra i *The Economist*, om at maktkamper og rivalisering preget kinesiske universiteter. To vidt forskjellige synspunkter som begge framstiller den samme universitetsstrukturen.

Professor Lin Yusheng bekymrer seg for Kinas framtid, og da særlig kinesiske studenter og unge forskere. Han er opptatt av hva slags nivå det vil være på deres framtidige arbeider, som følge av å ha blitt lært opp i dette miljøet: ”Vi må endre kriteriene for hva som skal til for å bli en kunnskapsnasjon, hvis ikke blir vi til latter for hele verden.”¹²⁴ Lin Yusheng ser Kinas framtid som katastrofal dersom de ikke kommer ukulturen med plagiering til livs.

---

¹²³ <http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

¹²⁴ <http://gcontent.oeeee.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html> (min oversettelse)

5 Oppsummering og konklusjon

5.1 Oppsummering

Denne oppgaven har tatt utgangspunkt i kinesiske myndigheters utsagn om at de vil at Kina skal bli en ledende nasjon innen forskning og utdanning. Ved å legge fram hvilken historisk bakgrunn Kina har, med utdanningssystemet og dets maktpolitiske strukturer har jeg problematisert hvordan overgangen til et fritt og uavhengig akademisk forskningsmiljø kan utvikle seg. Jeg har også oppsummert historikken for lovverket rundt intellektuell opphavsrett i Kina, fra overgangen fra det 19. til det 20. århundret og til i dag, og hvilke problemer Kina har med håndhevelse av disse lovene i dag.

Ved å analysere utsagn fra en rekke forskjellige deltakere i plagieringsdebatten i Kina, har jeg avdekket flere forskjellige oppfatninger om hva problemet med plagiering i kinesisk academia omfatter, hvilke årsaker det har, og hva en evt. løsning kan være. Det er særlig tre store hovedpunkter som kommer til uttrykk som årsaker i debatten. Disse er *strukturelle og maktpolitiske forhold ved universitetene i Kina, den kinesiske akademiske og filosofiske tradisjonen og juridiske forhold knyttet til IPR-lovgivning i Kina*. De nære forbindelsene mellom utdanningsinstitusjonene og de politiske myndighetene er en debatt som berører mange forskjellige sider, blant annet spørsmålet hva definisjonen av plagiering er. Noen avviser dette som uklare kildehenvisninger, og med det avviser de skyldspørsmålet.

En svært utbredt oppfatning, er at forholdet mellom staten og utdanningsvesenet er så tett fordi politiske myndigheter vil at universitetenes fremste oppgave er å utdanne offisielle embetsmenn, og føre streng kontroll over hva slags utdanning studenter får. Noe som er svært interessant at både landets politiske ledelse og veldig mange vitenskapelige ansatte ved kinesiske universiteter mener at maktforholdet mellom myndighetene og universitetene vil hindre Kina i å nå sine uttalte mål om å bli en forskningsnasjon. Blant de utsagnene jeg har analysert mener de aller fleste at dette systemet best tjener myndighetene med å reproducere sitt eget maktapparat, og ikke til å fremme uavhengig forskning. Representanter fra universitetsledelse eller politikere som ønsker å beholde de eksisterende strukturene har forholdt seg svært tause i denne debatten. Det eneste unntaket er en henvisning til en uttalelse om manglende forståelse av Kina blant de som kritiserer det kinesiske academia. Begge de to plagieringssiktede akademikerne jeg har brukt som materiale i denne saken har uttalt at de

ønsket at saken skulle løses innad i academia. De har med andre ord ikke kritisert universitetssystemet slik det er i dag.

Den kinesiske akademiske og filosofiske tradisjonen er en annen størrelse som har preget Kina i mange århundre. Pugging og resitering av tekster har preget det kinesiske utdanningssystemet, og i stor grad preger denne læringsformen det kinesiske skolesystemet i dag også. Både forskere på det kinesiske samfunnet, utdannere ved kinesiske læringsinstitusjoner, og utenlandske journalister hevder at det er en årsakssammenheng mellom tradisjonen med utenatføring og det at det er mye plagiering i kinesisk academia i dag.

Den tredje faktoren er *juridiske forhold knyttet til IPR-lovgivning i Kina*. Kinas idéhistoriske bakgrunn er preget av en tankegang som fremmer offentlig eierskap av ideer. Både under konfucianismen og marxismen ble ikke privat eierskap av åndsverk praktisert. Forskning på IPR i Kina viser at lovverket er relativt nytt og lite konsekvent håndhevet. Ut i fra mange uttalelser jeg har brukt som kilder å dømme, er denne lovgivningen en av de sterkeste årsakene til forfalskning og mislighold i kinesisk academia.. Lovverket for IPR har eksistert under 30 år i Kina, og landet har gjentatte ganger blitt kritisert for piratproduksjon og annen mislighold av IPR-regelverket. Det er svært mange som hevder at dette lovverket er lite oversiktlig og vilkårlig håndhevet, og at dette er en viktig årsak til at det er så mye akademisk mislighold.

Blant de uttalelsene om Kinas prospekter til å oppnå sine mål om å bli en forskningsnasjon i verdensklasse, sier samtlige at dette ikke er mulig under det eksisterende systemet, fordi problemene med plagiering og annen mislighold i akademiske miljøer er så utbredt. Det er også bred enighet om at den eneste måten Kina kan nå sine mål om å bli en forskningsnasjon, er om landet radikalt endrer både grunnleggende trekk ved hvordan politiske myndigheter og universiteter er forbundet og hvordan undervisning foregår på.

5.2 Konklusjon

Kinas universitets og forskningsverden er nå i en situasjon med en sterk motsetning: Landet vil bli anerkjent som en av verdens ledende nasjoner innen forskning og utvikling, men de har sterke kulturhistoriske trekk som gjør at universitetene er svært tett bundet opp mot politiske myndigheter. Samtidig utgjør plagiering og annen akademisk mislighold en stor trussel mot det kinesiske academia, og professorer ved kinesiske universiteter frykter at Kinas forskning

ikke vil bli anerkjent. Det er derfor mye som tyder på at Kina har andre insentiver for å følge IPR-reglene nå som landet ikke bare forhindre piratproduksjon av kommersielle forbruksvarer slik det var tidligere, men også få anerkjennelse for sin egen forskning og beskytte egne patenter. Brudd på IPR har vært på agendaen i svært mange internasjonale forhandlinger der Kina har vært involvert, på grunn av det store omfanget av piratkopiering. Nå kommer det utspill fra flere hold innenlands om at brudd på IPR må straffes langt strengere.

En måte å oppsummere Kinas insentiver for å slå ned på den akademiske ukulturen er; ”Det er viktig at landet etterkommer IPR-regler i kommersiell sektor, men det er katastrofalt om Kina ikke fortsetter å etterkomme dem i akademisk sektor”

Kinas utdanningssystem er tett forbundet med landets politiske ledelse, og det er mye som tyder på at det må store samfunnsendringer til for at academia må frigjøres fra politiske myndigheter. Om Kina nødvendigvis trenger at dets academia frigjøres fra myndighetsstrukturen for at de skal kunne komme plagieringsproblemet til livs er et åpent spørsmål.

6 Litteraturliste

6.1 Bøker:

Alford, William P. 1995: *To Steal a Book is an Elegant Offense: Intellectual Property Law in Chinese Civilization*. Stanford. Stanford University Press

Bakken, Børge 2000: *The Exemplary Society: Human Improvement, Social Control, and the Dangers of Modernity in China*. Oxford. Oxford University Press

Brekke, Harald; Bendixen, Bend; Svarverud, Rune: 1997: *Kinesisk-norsk ordbok*. Beijing. Culture and Art Publishing House

Chang, Ha-Soon. 2003: *Kicking Away the Ladder: Development Strategy in Historical Perspective*. London. Anthem Press

Dimitrov, Martin K. 2009: *Piracy and the State: The Politics of Intellectual Property Rights in China*. Cambridge. Cambridge University Press

Ebrey, Patricia Buckley. 2010: *The Cambridge Illustrated History of China*. Cambridge. Cambridge University Press.

Hayhoe, Ruth. 1996: *China's Universities 1885-1995: A Century of Cultural Conflict*. New York. Garland Publishing, Inc

Maskus, Keith E.: 2000: *Intellectual Property Rights in the Global Economy*. Washington DC. Institute for International Economics

Mertha, Andrew: 2005: *The politics of privacy: intellectual property in contemporary China*. New York. Cornell University Press.

Rongen, Ole Bjørn: *Konfutse: Samtalar*. 1988. Oslo. Det Norske Samlaget.

Peterson, Glen; Hayhoe, Ruth og Lu, Yongling: 2004: *Education, Culture, and Identity in Twentieth-Century China*. Michigan. The University of Michigan Press.

6.2 Artikler:

Yang, Guobin: 2003: *The Co-Evolution of the Internet and Civil Society in China*. In Asian Survey, Vol 43, No 3. (May-Jun., 2003), pp. 405-422. [University of California Press](http://www.jstor.org/stable/10.1525/as.2003.43.3.405)

<http://www.jstor.org/stable/10.1525/as.2003.43.3.405>

Lastet ned 18.04.2008

Zhang Ye: 2003: *China's Emerging Civil Society*.

http://www.my-world-guide.com/upload/File/Reports/China/China_Emerging_Civil_Society.pdf

Lastet ned 18.04.2008

6.3 Kilder fra Internett:

6.3.1 Kinesiskspråklige artikler

Wang Hui and Plagiarism in Chinese Academia (Av Wang Binbin)

<http://www.infzm.com/content/42994>

lastet ned 06.09.10

Professor Lin Yusheng intervjues i *Nanfang Dushibao*

<http://gcontent.oooo.com/7/73/7736debbc2c6bca5/Blog/8e6/6c531f.html>

lastet ned 07.09.10

Bloggeren Xingting Xiansheng på douban:

<http://www.douban.com/group/topic/13227804/>

lastet ned 10.09.10

Bloggeren Tai Fei på douban:

<http://www.douban.com/group/topic/10784621>

lastet ned 10.09.10

Bloggeren Tangzhi Wenzhi på Fang Zhouzis forum "Ny tråd":

<http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui17.txt>

lastet ned 20.09.10

Bloggeren ”Corrupt office” på Fang Zhouzis forum ”Ny tråd”:

<http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui11.txt>

lastet ned 20.09.10

Bloggeren Fang Zhouzi, et innlegg på hans eget forum ”Ny tråd”:

<http://www.xys.org/xys/netters/Fang-Zhouzi/blog/wanghui.txt>

lastet ned 20.09.10

Professor Lin Yusheng på Fang Zhouzis forum ”Ny Tråd”:

<http://www.xys.org/xys/ebooks/others/science/dajia11/wanghui16.txt>

lastet ned 20.09.10

Beijings ungdom om Wang Mingming

http://book.ifeng.com/special/wanghuichaoxi/content-0/detail_2010_07/12/1757469_0.shtml

lastet ned 03.04.2011

Zhou Shaoming på ”kultur fra venstre bredd”:

<http://www.eduww.com/Article/201009/28398.html>

lastet ned 10.09.10

6.3.2 Engelskspråklige kinesiske nettsider

Forskningsminister Wan Gang lover å innføre nulltoleranse mot plagiering:

http://en.ce.cn/National/stech/201011/02/t20101102_21935558.shtml

lastet ned 14.01.2011

Professor Yau Shing-tung om korrupsjon i kinesisk akademia:

http://www2.chinadaily.com.cn/hkedition/2010-06/02/content_9919871.htm

lastet ned 03.09.2010

Asiatimes:

<http://www.atimes.com/atimes/China/LA21Ad01.html>

lastet ned 03.09.2010

Wen Jiabao uttaler at utdanningssystemet må bedres:

http://www2.chinadaily.com.cn/china/2010-02/08/content_9440577.htm

lastet ned 03.09.2010

Jeremiah Jenne diskuterer Wang Huis tilhørighet i 'New left':

<http://granitestudio.org/2010/03/25/noted-new-left-public-intellectual-wang-hui-accused-of-plagiarism/>

lastet ned 07.09.10

Fang Zhouzis engelskspråklige forum:

<http://fangzhouzi-xys.blogspot.com/>

lastet ned 20.09.10

Globalvoices online:

<http://globalvoicesonline.org/2010/07/12/china-wang-huis-plagiarism-scandal-international-turn/>

lastet ned 13.09.10

Xinhuanet skriver om Wang Mingming:

<http://cernet.cn/20020117/3017883.shtml>

lastet ned 20.01.11

Støttebrevet til Wang Hui fra internasjonale akademikere i *Beijings ungdom*:

http://book.ifeng.com/culture/whrd/detail_2010_07/09/1744186_0.shtml

lastet ned 07.09.10

Wang Binbin svarer på anklager om at han politiske motiver:

<http://www.peopleforum.cn/viewthread.php?tid=27405>

lastet ned 18.03.11

Chinageeks:

<http://chinageeks.org/2010/04/wang-hui-plagiarism-chinese-academia/>

lastet ned 06.09.10

Jiang Xueqins innlegg på *The diplomat*

<http://the-diplomat.com/china-power/2010/05/12/education-in-china/>

lastet ned 25.04.2011

<http://the-diplomat.com/china-power/2010/05/18/education-games/>

lastet ned 25.04.2011

<http://the-diplomat.com/china-power/2010/05/17/head-teachers-as-commissars/>

lastet ned 25.04.2011

China.org skriver om Wang Mingming-saken

<http://www.china.org.cn/english/2002/Feb/27368.htm>

21.02.2011

6.3.3 Internasjonale medier

The Economist:

<http://www.economist.com/node/16646212/>

lastet ned 03.09.2010

The Guardian:

<http://www.guardian.co.uk/commentisfree/2010/aug/21/understanding-chinas-academic-woes>

lastet ned 03.09.2010

The New York Times:

http://www.nytimes.com/2011/01/20/world/asia/20assess.html?_r=1&nl=todaysheadlines&emc=tha22

lastet ned 20.01.11